

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

2. heinäkuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2018/C 231/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2018/C 231/02

Asia C-574/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.5.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Varese – Italia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Mauro Scialdone (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — SEU 4 artiklan 3 kohta — SEUT 325 artiklan 1 kohta — Direktiivi 2006/112/EY — Taloudellisten etujen suojaamista koskeva yleissopimus — Seuraamukset — Vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteet — Vuotuiseen veroilmoitukseen perustuvan arvonlisäveron maksamatta jättäminen laissa säädetyissä määräajoissa — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään vankeusrangaistuksesta ainoastaan silloin, kun maksamattoman arvonlisäveron määrä ylittää rangaistavuuden tietyn alarajan — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään alemmasta rangaistavuuden alarajasta tuloveron pidätyksen maksamatta jättämisen osalta) 2

2018/C 231/03

Asia C-82/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.5.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgia) – K.A. ym. v. Belgian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Rajavalvonta, turvapaikka ja maahanmuutto — SEUT 20 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 7 ja 24 artikla — Direktiivi 2008/115/EY — 5 ja 11 artikla — Kolmannen maan kansalainen, jolle on määrätty maahantulokielto — Oleskelua koskeva hakemus sellaisen Euroopan unionin kansalaisen kanssa tapahtuvaa perheenyhdistämistä varten, joka ei ole milloinkaan käyttänyt liikkumisvapauttaan — Kieltäytyminen käsittelemästä hakemusta) 3

2018/C 231/04	Yhdistetyt asiat C-331/16 ja C-366/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.5.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg (Alankomaat) ja Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) – K. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16) ja H. F. v. Belgian valtio (C-366/16) (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin kansalaisuus — Vapaata liikkumista ja oleskelua jäsenvaltioiden alueella koskeva oikeus — Direktiivi 2004/38/EY — 27 artiklan 2 kohdan toinen alakohta — Maahantulo- ja oleskeluoikeuden rajoittaminen yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen taikka kansanterveyteen liittyvistä syistä — Karkottaminen maan alueelta yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä — Käyttäytyminen, joka muodostaa yhteiskunnan olennaiseen etuun vaikuttavan todellisen, välittömän ja riittävän vakavan uhan — Henkilö, jonka turvapaikkahakemus on hylätty Geneven yleissopimuksen 1 artiklan F kohdassa tai direktiivin 2011/95/EU 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen syiden perusteella — 28 artiklan 1 kohta — 28 artiklan 3 kohdan a alakohta — Suoja karkottamista vastaan — Oleskelu vastaanottavan jäsenvaltion alueella edelliset kymmenen vuotta — Yleistä turvallisuutta koskevat pakottavat syyt — Käsite)	4
2018/C 231/05	Asia C-376/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (XX jaosto) PVÄ – Valittajana Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) sekä muina osapuolina European Dynamics Luxemburg SA, European Dynamics Belgium SA ja Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Muutoksenhaku — Julkiset palveluhankinnat — Ohjelmahallinnointia, projektinhallintaa ja teknistä konsultointia informaatioteknologian alalla koskevien ulkopuolisten palvelujen tarjonta — Etusijajärjestyksestä koskeva menettely — Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artikla — Unionin yleinen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artikla ja 84 artiklan 1 kohta — Kielto lausua kanteen ulkopuolelta — Ratkaisuperusteiden alaperusteiden painotus — Ilmeiset arviointivirheet — Asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 – 100 artiklan 2 kohta — Tarjouksen hylkäävä päätös — Perustelujen puuttuminen — Mahdollisuuden menettäminen — Sopimussuhteen ulkopuolinen Euroopan unionin vastuu — Vahingonkorvausvaatimus)	6
2018/C 231/06	Asia C-684/17 P: Valitus, jonka Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) ovat tehneet 6.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena ja Banca Widiba SpA v. EUIPO, 26.9.2017 antamasta tuomiosta	6
2018/C 231/07	Asia C-685/17 P: Valitus, jonka Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) ovat tehneet 6.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena SpA ja Banca Widiba SpA v. EUIPO, 26.9.2017 antamasta tuomiosta	7
2018/C 231/08	Asia C-168/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 5.3.2018 – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG v. Günther Bauer	7
2018/C 231/09	Asia C-175/18 P: Valitus, jonka PTC Therapeutics International Ltd on tehnyt 6.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd v. Euroopan lääkevirasto (EMA), 5.2.2018 antamasta tuomiosta	8
2018/C 231/10	Asia C-178/18 P: Valitus, jonka MSD Animal Health Innovation GmbH ja Intervet international BV ovat tehneet 7.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH ja Intervet international BV v. Euroopan lääkevirasto (EMA), 5.2.2018 antamasta tuomiosta	9
2018/C 231/11	Asia C-203/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksa) on esittänyt 20.3.2018 – Deutsche Post AG ja Klaus Leymann v. Land Nordrhein-Westfalen	10
2018/C 231/12	Asia C-210/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Schienen-Control Kommission (Itävalta) on esittänyt 23.3.2018 – WESTbahn Management GmbH v. ÖBB-Infrastruktur AG	10
2018/C 231/13	Asia C-224/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 28.3.2018 – Budimex S.A.	11
2018/C 231/14	Asia C-225/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 28.3.2018 – Grupa Lotos S.A.	11
2018/C 231/15	Asia C-227/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Budai Központi Kerületi Bíróság (Unkari) on esittänyt 3.4.2018 – VE v. WD	12

2018/C 231/16	Asia C-228/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kúria (Unkari) on esittänyt 3.4.2018 – Gazdasági Versenyhivatal v. Budapest Bank Nyrt. ym.	13
2018/C 231/17	Asia C-235/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 28.3.2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH	14
2018/C 231/18	Asia C-262/18 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 16.4.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. v. Euroopan komissio, 5.2.2018 antamasta tuomiosta	14
2018/C 231/19	Asia C-280/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 24.4.2018 – Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Syndesmos Iiton – yhdistys, Elliniko Diktyo – Filoi tis Fysis – yhdistys, Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agrias Zois – SPPAZ – yhdistys v. Ympäristö- ja energiaministeri, Valtiovarainministeri, Matkailuministeri ja Merenkulku- ja saaristopolitiikasta vastaava ministeri	16
2018/C 231/20	Asia C-312/18 P: Valitus, jonka Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH ja Société traitements chimiques des métaux ovat tehneet 11.5.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-361/17, Eco-Bat Technologies ym. v. komissio, 21.3.2018 antamasta määräyksestä	17
Unionin yleinen tuomioistuin		
2018/C 231/21	Asiat T-429/13 ja T-451/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.5.2018 – Bayer CropScience ym. v. komissio (Kasvinsuojeluaineet — Tehoaineet klotianidi, tiametoksaami ja imidaklopridi — Hyväksymisen tarkistaminen — Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 21 artikla — Kyseisiä tehoaineita sisältävillä kasvinsuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltäminen — Asetuksen N:o 1107/2009 49 artiklan 2 kohta — Ennalta varautumisen periaate — Oikeasuhteisuus — Oikeus tulla kuulluksi — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)	18
2018/C 231/22	Asia T-584/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.5.2018 – BASF Agro ym. v. komissio (Kasvinsuojeluaineet — Tehoaine fiproniili — Hyväksymisen tarkistaminen — Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 21 artikla — Kyseistä tehoainetta sisältävillä kasvinsuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltäminen — Asetuksen N:o 1107/2009 49 artiklan 2 kohta — Ennalta varautumisen periaate — Vaikutustenarviointi)	19
2018/C 231/23	Asia T-283/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2018 – Esso Raffinage v. ECHA (REACH — Asiakirja-aineiston arviointi — Rekisteröintien vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen — Ilmoitettujen tietojen tarkistaminen ja asiakirja-aineiston arvioinnin seuranta — Toteamus vaatimusten täyttymättä jäämisestä — Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta — Kumoaamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Kantajaa suoraan ja erikseen koskeva päätös — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeudellinen perusta — Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 41, 42 ja 126 artikla)	20
2018/C 231/24	Asia T-205/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.5.2018 – Liettua v. komissio (Koheesiorahasto — Rahoitukset ulkopuolelle jätetyt menot — Koheesiorahaston hallinnoinnin tekninen tuki Liettuassa — ALV — Asetuksen (EY) N:o 16/2003 11 artiklan 1 ja 3 kohta — Rahoitustuen alentaminen)	21
2018/C 231/25	Asia T-626/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – Troszczyński v. parlamentti (Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen — Pääsihteerin valtuudet — Electa una via — Puolustautumisoikeudet — Todistustaakka — Perusteluvollisuus — Poliittiset oikeudet — Yhdenvertainen kohtelu — Harkintavallan väärinkäyttö — Parlamentin jäsenten riippumattomuus — Tosiseikkoja koskeva virhe — Oikeasuhteisuus)	21
2018/C 231/26	Asia T-675/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.5.2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin mycard2go rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailuvuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artiklan ensimmäinen virke))	22

2018/C 231/27	Asia T-676/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.5.2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin mycard2go rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta))	23
2018/C 231/28	Asia T-712/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – Deutsche Lufthansa v. komissio (Kilpailu — Yrityskeskittymät — Lentoliikennemarkkinat — Päätös, jolla yrityskeskittymä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi sillä varauksella, että tiettyjä sitoumuksia noudatetaan — Pyyntö sitoumusten kohteina olevista tietystä velvoitteista vapauttamisesta — Oikeasuhteisuus — Luottamuksensuoja — Hyvän hallinnon periaate — Harkintavallan väärinkäyttö)	23
2018/C 231/29	Asia T-818/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – Netflix International ja Netflix v. komissio (Kumoamiskanne — Valtiontuet — Saksan suunnittelema tuki elokuvatuotannon ja elokuvien jakelun tukemiseksi — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Täytäntöönpanotoimenpiteitä edellyttävä sääntelytoimi — Tutkimatta jättäminen)	24
2018/C 231/30	Asia T-860/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.5.2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin mycard2go rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta))	25
2018/C 231/31	Asia T-23/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – Barnett v. ETSK (Henkilöstö — Virkamiehet — Vanhuuseläke — Varhaiseläkkeelle siirtäminen ilman eläkeoikeuksien vähentämistä — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 9 artiklan 2 kohdassa aikaisemmin säädetty toimenpide — Yksikön etu — Virkamiestuomioistuimen antaman kumoamistuomion täytäntöönpano — Vastuu)	25
2018/C 231/32	Asia T-387/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – Triggerball v. EUIPO (Monisärmäisen pallon muoto) (EU-tavaramerkki — Hakemus kolmiulotteisen merkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Monisärmäisen pallon muoto — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta))	26
2018/C 231/33	Asia T-199/18: Kanne 16.3.2018 – SCF Terminal (Cyprus) ja S H B v. neuvosto ym.	26
2018/C 231/34	Asia T-230/18: Kanne 6.4.2018 – Czarnecki v. parlamentti	27
2018/C 231/35	Asia T-238/18: Kanne 12.4.2018 – Netflix International ja Netflix v. komissio	28
2018/C 231/36	Asia T-239/18: Kanne 17.4.2018 – SKS Import Export v. komissio	29
2018/C 231/37	Asia T-241/18: Kanne 18.4.2018 – Bruno v. komissio	29
2018/C 231/38	Asia T-242/18: Kanne 18.4.2018 – VV v. komissio	30
2018/C 231/39	Asia T-243/18: Kanne 20.4.2018 – VW v. komissio	31
2018/C 231/40	Asia T-244/18: Kanne 20.4.2018 – Synergy Hellas v. komissio	31
2018/C 231/41	Asia T-250/18: Kanne 23.4.2018 – RATP v. komissio	32
2018/C 231/42	Asia T-255/18: Kanne 23.4.2018 – US v. EKP	33
2018/C 231/43	Asia T-256/18: Kanne 24.4.2018 – Arezzo Indústria e Comércio v. EUIPO (SCHUTZ)	34
2018/C 231/44	Asia T-261/18: Kanne 26.4.2018 – Roxtec v. EUIPO Wallmax (Musta neliö, jonka sisällä on seitsemän samankeskistä sinistä rengasta)	35
2018/C 231/45	Asia T-263/18: Kanne 26.4.2018 – Meblo Trade v. EUIPO – Meblo Int (MEBLO)	35

2018/C 231/46	Asia T-265/18: Kanne 27.4.2018 – Biernacka-Hoba v. EUIPO – Formata Bogusław Hoba (Formata) .	36
2018/C 231/47	Asia T-267/18: Kanne 30.4.2018 – Iceland Foods v. EUIPO – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)	37
2018/C 231/48	Asia T-268/18: Kanne 27.4.2018 – Sandrone v. EUIPO – J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)	38
2018/C 231/49	Asia T-269/18: Kanne 2.5.2018 – Inditex v. EUIPO – Ffauf (ZARA)	38
2018/C 231/50	Asia T-271/18: Kanne 3.5.2018 – Mauritsch v. INEA	39
2018/C 231/51	Asia T-276/18: Kanne 27.4.2018 – Julius K9 v. EUIPO – El Corte Inglés (K9 UNIT)	40
2018/C 231/52	Asia T-277/18: Kanne 4.5.2018 – Zitro IP v. EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)	40
2018/C 231/53	Asia T-279/18: Kanne 30.4.2018 – Alliance Pharmaceuticals v. EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)	41
2018/C 231/54	Asia T-287/18: Kanne 4.5.2018 – M. I. Industries v. EUIPO – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)	42
2018/C 231/55	Asia T-288/18: Kanne 4.5.2018 – M. I. Industries v. EUIPO – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)	43
2018/C 231/56	Asia T-290/18: Kanne 4.5.2018 – Agmin Italy SpA v. Euroopan komissio	43
2018/C 231/57	Asia T-291/18: Kanne 7.5.2018 – Biedermann Technologies v. EUIPO (Compliant Constructs)	45
2018/C 231/58	Asia T-296/18: Kanne 7.5.2018 – Polskie Linie Lotnicze "LOT" v. komissio	45
2018/C 231/59	Asia T-300/18: Kanne 13.5.2018 – Yanukovych v. neuvosto	46
2018/C 231/60	Asia T-301/18: Kanne 13.5.2018 – Yanukovych v. neuvosto	48

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2018/C 231/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 221, 25.6.2018.

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 211, 18.6.2018.

EUVL C 200, 11.6.2018.

EUVL C 190, 4.6.2018.

EUVL C 182, 28.5.2018.

EUVL C 166, 14.5.2018.

EUVL C 161, 7.5.2018.

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.5.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Varese – Italia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Mauro Scialdone

(Asia C-574/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — SEU 4 artiklan 3 kohta — SEUT 325 artiklan 1 kohta — Direktiivi 2006/112/EY — Taloudellisten etujen suojaamista koskeva yleissopimus — Seuraamukset — Vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteet — Vuotuiseen veroilmoitukseen perustuvan arvonlisäveron maksamatta jättäminen laissa säädettyissä määräajoissa — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään vankeusrangaistuksesta ainoastaan silloin, kun maksamattoman arvonlisäveron määrä ylittää rangaistavuuden tietyn alarajan — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään alemmasta rangaistavuuden alarajasta tuloveron pidätysten maksamatta jättämisen osalta)

(2018/C 231/02)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Varese

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Mauro Scialdone

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY, SEU 4 artiklan 3 kohtaa ja SEUT 325 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että tiettyä vuotta koskevaan vuosittaiseen veroilmoitukseen perustuvan arvonlisäveron jättäminen maksamatta laissa säädettyissä määräajoissa on vankeudella rangaistava rikos ainoastaan silloin, kun maksamattoman arvonlisäveron määrä ylittää 250 000 euron suuruisen rangaistavuuden alarajan, vaikka siinä säädetään tuloveron pidätysten maksamatta jättämistä koskevan rikoksen osalta 150 000 euron suuruisesta rangaistavuuden alarajasta.

⁽¹⁾ EUVL C 48, 8.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.5.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgia) – K.A. ym. v. Belgian valtio

(Asia C-82/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Rajavalvonta, turvapaikka ja maahanmuutto — SEUT 20 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 7 ja 24 artikla — Direktiivi 2008/115/EY — 5 ja 11 artikla — Kolmannen maan kansalainen, jolle on määrätty maahantulokiello — Oleskelua koskeva hakemus sellaisen Euroopan unionin kansalaisen kanssa tapahtuvaa perheenyhdistämistä varten, joka ei ole milloinkaan käyttänyt liikkumisvapauttaan — Kieltäytyminen käsittelemästä hakemusta)

(2018/C 231/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: K.A., M.Z., M.J., N. N. N., O.I.O., R.I. ja B.A.

Vastaaja: Belgian valtio

Tuomiolauselma

1) Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/115/EY – ja erityisesti sen 5 ja 11 artiklaa – on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion käytännölle, jossa kolmannen maan kansalaisen, joka on sellaisen unionin kansalaisen perheenjäsen, jolla on kyseisen jäsenvaltion kansalaisuus ja joka ei ole milloinkaan käyttänyt liikkumisvapauttaan, saman jäsenvaltion alueella perheenyhdistämistä varten jättämää oleskelua koskevaa hakemusta ei oteta huomioon pelkästään siitä syystä, että kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle on määrätty kiello tulla mainitulle alueelle.

2) SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, että

— se on esteenä jäsenvaltion käytännölle, jossa tällaista hakemusta ei oteta huomioon pelkästään tästä syystä tutkimatta, onko kyseisen unionin kansalaisen ja mainitun kolmannen maan kansalaisen välillä sellainen riippuvuussuhde, että jos viimeksi mainitulle ei myönnetä johdettua oleskeluoikeutta, mainittu unionin kansalainen joutuisi tosiasiallisesti poistumaan koko unionin alueelta eikä hän siis voisi tosiasiaassa käyttää pääosaa niistä oikeuksista, jotka hänellä on asemansa perusteella

— kun unionin kansalainen on täysi-ikäinen, sellainen riippuvuussuhde, joka voi oikeuttaa myöntämään asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle johdetun oleskeluoikeuden kyseisen artiklan nojalla, on mahdollinen vain sellaisissa poikkeustapauksissa, joissa asianomaista henkilöä ei kaikkien merkityksellisten olosuhteiden perusteella voitaisi millään tavalla erottaa hänen siitä perheenjäsenestään, josta hän on riippuvainen

— kun unionin kansalainen on alaikäinen, tällaisen riippuvuussuhteen olemassaolon arvioinnin on perustuttava lapsen edun mukaisesti kaikkien sellaisten käsiteltävään asiaan liittyvien seikkojen huomioon ottamiseen, joita ovat muun muassa lapsen ikä, hänen fyysinen ja tunnetason kehityksensä, hänen tunnesiteensä lujuus hänen kumpaankin vanhempaansa sekä vaara, jonka lapsen erottaminen kolmannen maan kansalaisesta aiheuttaisi kyseisen lapsen tasapainolle; kyseiseen kansalaiseen oleva – biologinen tai oikeudellinen – perheside ei ole riittävä eikä asuminen yhdessä hänen kanssaan ole tarpeen tällaisen riippuvuussuhteen osoittamiseksi

- on merkityksetöntä, että kolmannen maan kansalaisen hänen perheen yhdistämistä varten jättämänsä oleskelua koskevan hakemuksen tueksi vetoama riippuvuusuhde on syntynyt sen jälkeen, kun hänen osaltaan on tehty päätös maahantulokiellosta
 - on merkityksetöntä, että kolmannen maan kansalaisen osalta tehty päätös maahantulokiellosta on tullut lopulliseksi silloin, kun hän jättää oleskelua koskevan hakemuksensa perheen yhdistämistä varten, ja
 - on merkityksetöntä, että sellaisen kolmannen maan kansalaisen osalta tehtyä päätöstä maahantulokiellosta, joka on jättänyt oleskelua koskevan hakemuksen perheen yhdistämistä varten, perustellaan sillä, ettei hän ole noudattanut paluuvuoroitettaan; kun tällaista päätöstä on perusteltu yleiseen järjestykseen liittyvillä syillä, kyseisen syyt voivat johtaa siihen, että kyseiseltä kolmannen maan kansalaiselta evätään tuohon artiklaan perustuva johdettu oleskeluoikeus, ainoastaan, jos kaikista käsiteltävän asian tosiasiallisista ja merkityksellisistä seikoista suhteellisuusperiaatteen, mahdollisesti kyseessä olevan lapsen tai kyseessä olevien lasten edun ja perusoikeuksien valossa tehdystä konkreettisesta arvioinnista ilmenee, että asianomainen merkitsee todellista, välitöntä ja riittävän vakavaa uhkaa yleiselle järjestykselle.
- 3) Direktiivin 2008/115 5 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle käytännölle, jonka mukaan sellaisen kolmannen maan kansalaisen osalta, johon on jo kohdistettu palauttamispäätös, johon on liitetty vielä voimassa oleva päätös maahantulokiellosta, tehdään palauttamispäätös ottamatta huomioon sellaisia hänen perhe-elämänsä liittyviä seikkoja – muun muassa hänen alaikäisen lapsensa etua –, jotka on mainittu tällaisen maahantulokiellon määräämisen jälkeen perheen yhdistämistä varten jätetyssä oleskelua koskevassa hakemuksessa, paitsi jos asianomainen olisi voinut vedota tällaisiin seikkoihin aikaisemmin.

(¹) EUVL C 145, 25.4.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.5.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg (Alankomaat) ja Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) – K. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16) ja H. F. v. Belgian valtio (C-366/16))

(Yhdistetyt asiat C-331/16 ja C-366/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin kansalaisuus — Vapaata liikkumista ja oleskelua jäsenvaltioiden alueella koskeva oikeus — Direktiivi 2004/38/EY — 27 artiklan 2 kohdan toinen alakohta — Maahantulo- ja oleskeluoikeuden rajoittaminen yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen taikka kansanterveyteen liittyvistä syistä — Karkottaminen maan alueelta yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä — Käyttäytyminen, joka muodostaa yhteiskunnan olennaiseen etuun vaikuttavan todellisen, välittömän ja riittävän vakavan uhan — Henkilö, jonka turvapaikkahakemus on hylätty Geneven yleissopimuksen 1 artiklan F kohdassa tai direktiivin 2011/95/EU 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen syiden perusteella — 28 artiklan 1 kohta — 28 artiklan 3 kohdan a alakohta — Suoja karkottamista vastaan — Oleskelu vastaanottavan jäsenvaltion alueella edelliset kymmenen vuotta — Yleistä turvallisuutta koskevat pakottavat syyt — Käsite)

(2018/C 231/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg ja Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pääasian asianosaiset

Kantajat: K. (C-331/16) ja H.F. (C-366/16)

Vastaajat: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16) ja Belgian valtio (C-366/16)

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 27 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se, että oleskeluoikeutta jäsenvaltion alueella hakeneelle unionin kansalaiselle tai kolmannen maan kansalaiselle, joka on unionin kansalaisen perheenjäsen, on aiemmin päätöksellä jätetty myöntämättä pakolaisasema pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin 28.7.1951 Genevessä, sellaisena kuin se on täydennettynä pakolaisten oikeusasemaa koskevalla pöytäkirjalla, joka tehtiin New Yorkissa 31.1.1967, 1 artiklan F kohdan tai vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU 12 artiklan 2 kohdan perusteella, ei mahdollista sitä, että tämän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat automaattisesti katsoa, että hänen pelkkä läsnäolonsa tällä alueella muodostaa – rikoksen uusimisen riskin olemassaolosta riippumatta – todellisen, välittömän ja riittävän vakavan uhan, joka vaikuttaa johonkin yhteiskunnan olennaiseen etuun ja joka voi olla perusteena yleiseen järjestykseen tai yleisen turvallisuuteen perustuvien toimenpiteiden toteuttamiselle.

Tällaisen uhan olemassaolon toteamisen on perustuttava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan arviointiin asianomaisen henkilön omasta käyttäytymisestä siten, että huomioon otetaan pakolaisaseman myöntämättä jättämistä koskevassa päätöksessä esitetyt toteamukset ja seikat, joihin päätös perustuu, erityisesti rikosten tai tekojen, joista häntä syytetään, luonne ja vakavuus, se, missä määrin hän on osallistunut näihin rikoksiin henkilökohtaisesti, se, onko mahdollisesti olemassa rikosoikeudellisesta vastuusta vapauttavia oikeuttamisperusteita, sekä se, onko hänellä rikostuomioita. Tässä kokonaisarvioinnissa on myös otettava huomioon näiden rikosten tai tekojen oletetusta tekemisestä kulunut aika sekä mainitun henkilön myöhempi käyttäytyminen, erityisesti se, osoittaako tämä käyttäytyminen hänessä sellaisen asenteen pysyvyyttä, joka loukkaa SEU 2 ja SEU 3 artiklassa tarkoitettuja perusarvoja vastaan tavalla, joka voisi vaikuttaa väestön rauhaan ja fyysiseen turvallisuuteen. Pelkästään se, että tämän henkilön aiempi käyttäytyminen liittyy hänen alkuperämaansa yhteiskunnallis-historialliseen kontekstiin, joka ei ole omiaan toistumaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ei ole tällaisen toteamisen esteenä.

Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi verrattava toisiinsa yhtäältä kyseessä olevan yhteiskunnan olennaisen edun suojaamista ja toisaalta asianomaisen henkilön etuja, jotka liittyvät hänen liikkumis- ja oleskeluvapautensa käyttämiseen unionin kansalaisena sekä hänen yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamista koskevaan oikeuteensa.

- 2) Direktiivin 2004/38 28 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun aiotut toimenpiteet merkitsevät asianomaisen henkilön poistamista vastaanottavasta jäsenvaltiosta, viimeksi mainitun on otettava huomioon käyttäytymisen, josta asianomaista henkilöä syytetään, luonne ja vakavuus, hänen tässä jäsenvaltiossa oleskelunsa pituus ja tarvittaessa laillisuus, käyttäytymisestä, josta häntä syytetään, kulunut ajanjakso, asianomaisen henkilön käytös kyseisenä ajanjaksona, hänen tämänhetkinen vaarallisuutensa yhteiskunnalle ja tähän jäsenvaltioon liittyvien sosiaalisten ja kulttuuristen siteiden ja perhesiteiden vahvuus.

Direktiivin 2004/38 28 artiklan 3 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta unionin kansalaiseen, jolla ei ole tämän direktiivin 16 ja 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pysyvää oleskeluoikeutta vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

(¹) EUVL C 326, 5.9.2016.
EUVL C 343, 19.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (XX jaosto) PVÄ – Valittajana Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) sekä muina osapuolina European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Asia C-376/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Julkiset palveluhankinnat — Ohjelmahallinnointia, projektinhallintaa ja teknistä konsultointia informaatioteknologian alalla koskevien ulkopuolisten palvelujen tarjonta — Etusijajärjestystä koskeva menettely — Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artikla — Unionin yleinen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artikla ja 84 artiklan 1 kohta — Kielto lausua kanteen ulkopuolelta — Ratkaisuperusteiden alaperusteiden painotus — Ilmeiset arviointivirheet — Asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 – 100 artiklan 2 kohta — Tarjouksen hylkäävä päätös — Perustelujen puuttuminen — Mahdollisuuden menettäminen — Sopimussuhteen ulkopuolinen Euroopan unionin vastuu — Vahingonkorvausvaatimus)

(2018/C 231/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: N. Bambara, avustajinaan P. Wytinck ja B. Hoorelbeke)

Muut osapuolet: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (edustajat: M. Sfyri, C.-N. Dede ja V. Alevizopoulou, dikigori)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 27.4.2016 antaman tuomion European Dynamics Luxembourg ym. vastaan EUIPO (T-556/11, EU:T:2016:248) tuomiolauselman 2–5 kohta kumotaan.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) European Dynamics Luxembourg SA:n, European Dynamics Belgium SA:n ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE:n asiassa T-556/11 esittämä vahingonkorvausvaatimus hylätään.
- 4) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) samoin kuin European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka ovat aiheutuneet sekä muutoksenhakumenettelystä että ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä

⁽¹⁾ EUVL C 402, 31.10.2016.

Valitus, jonka Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) ovat tehneet 6.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-83/16, Banca Monte dei Paschi di Siena ja Banca Widiba SpA v. EUIPO, 26.9.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-684/17 P)

(2018/C 231/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (edustajat: L. Trevisan ja D. Contini, avvocati)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on todennut 17.5.2018 antamallaan määräyksellä, että valitus oli jätettävä tutkimatta.

Valitus, jonka Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) ovat tehneet 6.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena SpA ja Banca Widiba SpA v. EUIPO, 26.9.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-685/17 P)

(2018/C 231/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (edustajat: L. Trevisan, D. Contini, avvocati)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on todennut 17.5.2018 antamallaan määräyksellä, että valitus on jätettävä tutkimatta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 5.3.2018 – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG v. Günther Bauer

(Asia C-168/18)

(2018/C 231/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Revision-valittaja: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Revision-menettelyn vastapuoli: Günther Bauer

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY⁽¹⁾ 8 artiklaa soveltaa, kun ammatilliseen lisäeläkkeeseen kuuluvat etuudet maksava, finanssipalveluja valvovan viranomaisen valvonnassa oleva useamman yhtiön yhteinen eläkelaitos tekee taloudellisista syistä oikeutetun vähennyksen maksamiinsa etuuksiin valvovan viranomaisen suostumuksella ja kun työnantaja on kansallisen oikeuden mukaan entisiä työntekijöitään kohtaan vastuussa vähennyistä vastaavan määrän korvaamisesta, mutta on maksukyvyttömyytensä johdosta kykenemätön täyttämään etuuksien vähennyksen korvaamiseen liittyvät veloitteensa?

2) Mikäli ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Missä olosuhteissa voidaan katsoa, että entiselle työntekijälle koituneet, työnantajan maksukyvyttömyydestä johtuneet ammatillisen lisäeläkkeen menetykset ovat ilmeisen suhteettomia ja että jäsenvaltioilla on siten velvollisuus vähimmäissuojan takaamiseen, vaikka entinen työntekijä saakin vähintään puolet niistä etuuksista, jotka hänelle kertyneiden eläkeoikeuksien perusteella kuuluvat?

3) Mikäli ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko direktiivin 2008/94/EY 8 artiklalla välitön oikeusvaikutus ja synnyttääkö kyseinen säännös yksityisten oikeussubjektien hyväksi oikeuksia, joihin ne voivat vedota kansallisessa tuomioistuimessa sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä tai on tehnyt sen puutteellisesti?

4) Mikäli kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko yksityisoikeudellista laitosta, jolle jäsenvaltio on – työnantajia velvoittavasti – osoittanut tehtävän toimia lisäläkkeiden maksukyvyttömyysvakuutuksen tarjoajana ja joka on finanssipalveluja valvovan viranomaisen valvonnassa, kerää maksukyvyttömyysvakuutukseen tarvittavat maksut julkisoikeudellisella perusteella työnantajilta ja voi viranomaisten tapaan laatia pakkotäytäntönpäntöön edellyttämät asiakirjat hallintotoimella, pidettävä jäsenvaltion julkisena viranomaisena?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 283, s. 36.

Valitus, jonka PTC Therapeutics International Ltd on tehnyt 6.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd v. Euroopan lääkevirasto (EMA), 5.2.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-175/18 P)

(2018/C 231/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: PTC Therapeutics International Ltd (edustajat: G. Castle, solicitor, B. Kelly, solicitor, K. Ewert, Rechtsanwalt, M. Demetriou QC, C. Thomas, barrister)

Muu osapuoli/muut osapuolet: Euroopan lääkevirasto, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- hyväksyy PTC:n valituksen ja kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion
- kumoaa eräiden tietojen ilmaisemisesta julkisuusasetuksen ⁽¹⁾ nojalla tehdyn päätöksen, josta lääkevirasto ilmoitti PTC:lle 25.11.2015
- palauttaa päätöksen lääkeviraston uudelleen käsiteltäväksi luottamuksellisten tietojen poistamiseksi ja PTC:n kuulemiseksi
- velvoittaa lääkeviraston korvaamaan PTC:lle tästä asiasta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja muut kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tuomio on kumottava seuraavista syistä:

- unionin yleinen tuomioistuin ei ole katsonut, että oikeudenkäynnin kohteena olevia asiakirjoja suojataan yleisellä luottamuksellisuusolehtamalla
- unionin yleinen tuomioistuin ei ole katsonut, että oikeudenkäynnin kohteena olevat asiakirjat ovat kokonaisuudessaan kaupallisesti luottamuksellista tietoa, jota suojataan julkisuusasetuksen 4 artiklan 2 kohdassa

- unionin yleinen tuomioistuin ei ole katsonut, että oikeudenkäynnin kohteena olevia asiakirjoja suojataan julkisuusasetuksen 4 artiklan 3 kohdassa
- lääkevirasto ei ole tehnyt intressivertailua oikeusjärjestyksen vaatimusten mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43)

**Valitus, jonka MSD Animal Health Innovation GmbH ja Intervet international BV ovat tehneet
7.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-729/15, MSD Animal Health
Innovation GmbH ja Intervet international BV v. Euroopan lääkevirasto (EMA), 5.2.2018 antamasta
tuomiosta**

(Asia C-178/18 P)

(2018/C 231/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: MSD Animal Health Innovation GmbH ja Intervet international BV (edustajat: P. Bogaert, advocaat, B. Kelly, solicitor, J. Stratford QC, C. Thomas, barrister)

Muu osapuoli: Euroopan lääkevirasto

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- hyväksyy valittajien valituksen ja kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion
- kumoaa eräiden tietojen ilmaisemisesta julkisuusasetuksen ⁽¹⁾ nojalla tehdyn päätöksen, josta lääkevirasto ilmoitti valittajille 3.12.2015
- velvoittaa lääkeviraston korvaamaan valittajille tästä asiasta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja muut kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tuomio on kumottava seuraavista syistä:

- unionin yleinen tuomioistuin ei ole katsonut, että oikeudenkäynnin kohteena olevia asiakirjoja suojataan yleisellä luottamuksellisuusosoittamalla
- unionin yleinen tuomioistuin ei ole katsonut, että oikeudenkäynnin kohteena olevat asiakirjat ovat kokonaisuudessaan kaupallisesti luottamuksellista tietoa, jota suojataan julkisuusasetuksen 4 artiklan 2 kohdassa
- unionin yleinen tuomioistuin ei ole katsonut, että oikeudenkäynnin kohteena olevia asiakirjoja suojataan julkisuusasetuksen 4 artiklan 3 kohdassa

lääkevirasto ei ole tehnyt intressivertailua oikeusjärjestyksen vaatimusten mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksa) on esittänyt 20.3.2018 – Deutsche Post AG ja Klaus Leymann v. Land Nordrhein-Westfalen

(Asia C-203/18)

(2018/C 231/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Deutsche Post AG ja Klaus Leymann

Vastapuoli: Land Nordrhein-Westfalen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan d alakohtaan, sellaisena kuin se on muutettuna 4.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 165/2014⁽²⁾ 45 artiklan 2 kohdalla, sisältyvää poikkeussäännöstä tulkittava siten, että se koskee ainoastaan ajoneuvoja tai ajoneuvoyhdistelmiä, joita käytetään yksinomaan yleispalvelussa lähetysten toimittamiseen, vai voivatko sen soveltamisedellytykset täyttyä myös silloin, jos ajoneuvoja tai ajoneuvoyhdistelmiä käytetään myös, pääosin tai muulla tavoin määrättyvän osuuden osalta, yleispalvelussa lähetysten toimittamiseen?
- 2) Onko edellä 1 kohdassa mainitun poikkeussäännöksen yhteydessä arvioitaessa sitä, käytetäänkö ajoneuvoja tai ajoneuvoyhdistelmiä yksinomaan tai – mahdollisesti – myös, pääosin tai muulla tavoin määrättyvän osuuden osalta, yleispalvelussa lähetysten toimittamiseen, lähtökohdaksi otettava ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän yleinen käyttö vai ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän konkreettinen käyttö yksittäisellä matkalla?

⁽¹⁾ Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006 (EUVL 2006, L 102, s. 1).

⁽²⁾ Tieliikenteessä käytettävistä ajopiirtureista, tieliikenteen valvontalaitteista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 kumoamisesta sekä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta 4.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 165/2014 (EUVL 2014, L 60, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Schienen-Control Kommission (Itävalta) on esittänyt 23.3.2018 – WESTbahn Management GmbH v. ÖBB-Infrastruktur AG

(Asia C-210/18)

(2018/C 231/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Schienen-Control Kommission

Pääasian asianosaiset

Kantaja: WESTbahn Management GmbH

Vastaaja: ÖBB-Infrastruktur AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU⁽¹⁾ (EUVL 343, 14.12.2012, s. 32) liitteessä II olevan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että siinä käytetty ilmaus ”matkustaja-asetat, niihin kuuluvat rakennukset ja muut tilat” sisältää direktiivin liitteessä I olevassa toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua rautatieinfrastruktuurin osan ”matkustajalaiturit”?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU (EUVL 343, 14.12.2012, s. 32) liitteessä II olevan 1 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että siinä käytetty ilmaus ”rautatieinfrastruktuurin käyttö” kattaa direktiivin liitteessä I olevassa toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen matkustajalaiturien käytön?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 343, s. 32.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 28.3.2018 – Budimex S.A.

(Asia C-224/18)

(2018/C 231/13)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Budimex S.A.

Vastapuoli: Minister Finansów

Ennakkoratkaisukysymys

Kun liiketoimeen osallistuneet sopimuspuolet ovat sopineet, että vastikkeen maksaminen rakennustöistä tai rakentamis- ja asennuspalveluista edellyttää, että toimeksiantaja on antanut näitä palveluja koskevassa vastaanottopöytäkirjassa ilmoituksen suoritusten vastaanottamisesta, tapahtuuko tällaiseen liiketoimeen perustuva, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 63 artiklassa tarkoitettu palvelun suorittaminen ajankohtana, jona rakennustyöt tai rakentamis- ja asennuspalvelut tosiasiallisesti suoritetaan, vai ajankohtana, jona toimeksiantaja vastaanottaa nämä suoritukset vastaanottopöytäkirjaan merkityllä tavalla?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 28.3.2018 – Grupa Lotos S.A.

(Asia C-225/18)

(2018/C 231/14)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Grupa Lotos S.A.

Vastapuoli: Minister Finansów

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 168 artikla sekä neutraalisuuden periaate ja suhteellisuusperiaate esteenä tavarosta ja palveluista kannettavasta verosta 11.3.2004 annetun lain (Ustawa o podatku od towarów i usług; Dz. U., 2011, nro 177, järjestysnumero 1054 myöhempine muutoksineen; nykyisin Dz. U., 2017, järjestysnumero 1221 myöhempine muutoksineen) 88 §:n 1 momentin 4 kohdan kaltaiselle säännökselle, jonka mukaan vähennystä maksettavaksi kuuluvan veron määrästä tai veron erotuksen palautusta ei sovelleta verovelvollisen hankkimiin majoitus- ja ravitsemuspalveluihin, lukuun ottamatta henkilökuljetuspalveluita suorittavien verovelvollisten suorittamaa matkustajille tarkoitettujen valmisaterioiden ostoa, myöskään silloin, kun nämä säännökset on sisällytetty kyseiseen lakiin jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽²⁾ 17 artiklan 6 kohdan perusteella?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 1977, L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Budai Központi Kerületi Bíróság (Unkari) on esittänyt 3.4.2018 – VE v. WD

(Asia C-227/18)

(2018/C 231/15)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Budai Központi Kerületi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VE

Vastaaja: WD

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko kohtuullisena eli taloudellisten seuraustensa osalta selvänä ja ymmärrettävänä pitää sopimusehtoa, jonka mukaan kuluttaja kantaa vaihtokurssiriskin, jos ehto on laadittu (noudattamalla toisena sopimuspuolena olevan elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvanluonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, mutta siinä ei nimenomaisesti ilmoiteta, että luottosopimuksen perusteella maksettavat lyhennyserät saattavat suuruudeltaan ylittää kuluttajan tulojen määrän, joka todettiin, kun sopimuspuolena oleva elinkeinonharjoittaja arvioi tämän maksukyvyn, tai että lyhennyserä voi muodostua huomattavastikin suuremmaksi, ja kun otetaan huomioon, että asian kannalta merkityksellisten kansallisten säännösten mukaan riski on yksilöitävä kirjallisesti ja ettei pelkkä riskin olemassaolon ja sen ilmoittaminen riitä, miten se jakautuu osapuolten kesken, ja että unionin tuomioistuin on asiassa C-26/13 antamansa tuomion 74 kohdassa todennut, että toisena sopimuspuolena olevalta elinkeinonharjoittajalta voidaan odottaa sen lisäksi, että se ilmoittaa riskistä kuluttajalle, myös sitä, että kuluttaja kykenee saamansa ilmoituksen perusteella arvioimaan sopimukseen perustuvasta vaihtokurssiriskistä itselleen mahdollisesti aiheutuvat merkitykselliset taloudelliset seuraukset ja näin ollen luotosta aiheutuvat kokonaiskustannukset?

- 2) Voidaanko kohtuullisena eli taloudellisten seuraustensa osalta selvänä ja ymmärrettävänä pitää sopimusehtoa, jonka mukaan kuluttaja kantaa vaihtokurssiriskin, jos ehto on laadittu (noudattamalla toisenä sopimuspuolena olevan elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvan, luonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, mutta kyseisessä ehdossa ei nimenomaisesti ilmoiteta, että luottosopimuksessa ei vahvisteta ylärajaa kurssivaihteluille, kun otetaan huomioon, että unionin tuomioistuin on asiassa C-26/13 antamansa tuomion 74 kohdassa todennut, ettei elinkeinonharjoittajan ole pelkästään ilmoitettava riskistä kuluttajalle, vaan kuluttajan on näiden ilmoitusten avulla kyettävä arvioimaan sopimukseen perustuvasta vaihtokurssiriskistä itselleen mahdollisesti aiheutuvat merkitykselliset taloudelliset seuraukset ja näin ollen luotosta aiheutuvat kokonaiskustannukset?
- 3) Voidaanko direktiiviä 93/13/ETY⁽¹⁾ ja etenkin sen johdanto-osan viimeistä perustelukappaletta ja sen liitteessä olevaa 1 kohdan o alakohtaa, 3 artiklan 3 kohtaa sekä 6 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että – erityisesti kun otetaan huomioon asiassa C-42/17 annetussa tuomiossa vahvistettu vaatimus, jonka mukaan kuluttajansuoja edellyttää tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten soveltamista – unionin oikeuden mukaisena ei voida pitää sellaista jäsenvaltion tuomioistuinten oikeuskäytäntöä tai niiden omaksumaa laintulkintaa taikka [jäsenvaltion] lainsäädäntöä, joihin perustuvat, kyseisessä jäsenvaltiossa suoritetusta luottokelpoisuuden epätarkasta ja epätäydellisestä arvioinnista, joka ei suojaa kuluttajaa eikä täytä varovaisuuden vaatimuksia (koska esimerkiksi vaihtokurssiriskin vaikutusta, joka muodostuu lyhennyserien ja velan pääoman huomattavasta kasvusta, ei tutkita), oikeusvaikutukset (oikeussäännön rikkomisesta aiheutuva mitättömyys tai haitasta tai vahingosta maksettava korvaus taikka mistä tahansa muusta oikeusperusteesta aiheutuva seuraus) ovat kuluttajan kannalta epäedullisemmat kuin tilanteen palauttaminen ennalleen (restitutio in integrum), jolloin kuluttaja vapautuu vaihtokurssiriskistä eli kurssivaihteluista aiheutuvista lyhennyserien kasvusta ja mahdollistaa tarvittaessa luoton takaisinmaksun lyhennyksinä?
- 4) Onko direktiivin 93/13/ETY johdanto-osan 20 perustelukappaleessa esitettyä viittausta, jonka mukaan kuluttajalle on tosiasiallisesti annettava tilaisuus tutkia kaikki ehdot, ja saman direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklassa säädettyä selvyyteen ja ymmärrettävyyteen liittyvää vaatimusta tulkittava siten, etteivät kuluttajasopimuksen ehdot ole kohtuuttomia, jos kyseisessä sopimuksessa ilmoitusluontoisesti annetaan pelkästään joitakin olennaisia tietoja (esimerkiksi sopimuksen kohteen eli luoton määrä, lyhennyserät ja lainakorko) mutta siinä ei kuitenkaan täsmennetä, ovatko nämä ilmoitusluontoisesti mainitut seikat sopimuspuolia oikeudellisesti velvoittavia vai eivät?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kúria (Unkari) on esittänyt 3.4.2018 – Gazdasági Versenyhivatal v. Budapest Bank Nyrt. ym.

(Asia C-228/18)

(2018/C 231/16)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Gazdasági Versenyhivatal

Muutoksenhakuasian vastapuolet, pääasian kantajat: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V:n Unkarin tytäryhtiö, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd ja MasterCard Europe SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko EY 81 artiklan 1 kohtaa [SEUT 101 artiklan 1 kohtaa] tulkita siten, että yksi ja sama menettelytapa voidaan katsoa samanaikaisesti sekä kilpailua rajoittavan tarkoituksen että kilpailua rajoittavan vaikutuksen vuoksi, siis kahdella erillisellä oikeusperusteella, EY 81 artiklan 1 kohdan [SEUT 101 artiklan 1 kohdan] määräysten vastaiseksi?
- 2) Voidaanko EY 81 artiklan 1 kohtaa [SEUT 1 artiklan 1 kohtaa] tulkita siten, että tarkoitukseltaan kilpailua rajoittavaksi katsotaan käsiteltävän asian kohteena oleva unkarilaisten pankkien välinen sopimus, jolla MasterCard- ja Visa-korttiyhtiöiden korttien käytöstä korttien liikkeellelaskijapankeilta veloittama siirtohintana on molempien korttiyhtiöiden osalta vahvistettu samansuuruiseksi?
- 3) Voidaanko EY 81 artiklan 1 kohtaa [SEUT 1 artiklan 1 kohtaa] tulkita siten, että pankkien välisen sopimuksen osapuolia ovat myös ne korttiyhtiöt, jotka eivät ole suoraan osallistuneet sopimuksen sisällön laadintaan mutta jotka ovat mahdollistaneet sopimuksen hyväksymisen, hyväksyneet sopimuksen ja soveltaneet sitä, vai onko katsottava, että korttiyhtiöt ovat yhdenmukaistaneet menettelytapansa sopimuksen tehneiden pankkien kanssa?
- 4) Voidaanko EY 81 artiklan 1 kohtaa [SEUT 1 artiklan 1 kohta] tulkita siten, että kilpailulainsäädännön rikkomisen toteamisen kannalta ei ole asian kohde huomioon ottaen tarpeen määrittellä, oliko kyse sopimukseen osallistumisesta vai menettelytapojen yhdenmukaistamisesta sopimukseen osallistuvien pankkien kanssa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 28.3.2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH**(Asia C-235/18)**

(2018/C 231/17)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

Muu osapuoli: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawien (Varsovan veroviraston johtaja, Puola)

Ennakkoratkaisukysymys

Kuuluvatko liiketoimet, jotka muodostuvat polttoainekorttien käyttöön antamisesta ja näitä kortteja käyttäen tehtävän polttoaineen oston neuvottelusta, rahoittamisesta ja selvittämisestä, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 135 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun käsitteeseen vai voidaanko tällaisia monitahoisia liiketoimia pitää ketjuliiketoimina, joiden pääasiallinen tarkoitus on polttoaineen luovutus?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 16.4.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. v. Euroopan komissio, 5.2.2018 antamasta tuomiosta**(Asia C-262/18 P)**

(2018/C 231/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. J. Loewenthal, F. Tomat)

Muut osapuolet: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Slovakian tasavalta, Union zdravotná poisťovňa a.s.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) 5.2.2018 asiassa T-216/15, Dôvera v. komissio, 5.2.2018 antaman tuomion
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen
- vaihtoehtoisesti käyttää Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä säädettyä toimivaltaansa ratkaista asia lopullisesti
- palauttaessaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen päättää, että oikeudenkäyntikuluista määrätään myöhemmin, tai ratkaistessaan asian lopullisesti velvoittaa Dôvera zdravotná poisťovňa a.s:n ja Union zdravotná poisťovňa a.s:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalaisella tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi toimenpiteistä SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN), jotka Slovakia on toteuttanut yritysten Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) ja Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) hyväksi, 15.10.2014 annetun komission päätöksen (EU) 2015/248 (EUVL 2015, L 41, s. 25).

Komissio vetoaa valituksenalaisesta tuomiosta tekemänsä valituksen tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Ensimmäisessä valitusperusteessa komissio katsoo unionin yleisen tuomioistuimen laiminlyöneen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan ja 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisen perusteluvollisuutensa. Valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin ilmoittaa kumoavansa riidanalaisen päätöksen hyväksytyään kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän toisen kanneperusteen, jonka mukaan komissio oli menetellyt virheellisesti katsoessaan Slovakian pakollisen sairausvakuutusjärjestelmän perustuvan pääasiallisesti solidaarisuuteen. Oikeussääntö, jota unionin yleinen tuomioistuin todellisuudessa sovelsi kumotessaan riidanalaisen päätöksen, vastasi kuitenkin kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämää ensimmäistä kanneperustetta, jonka mukaan minkä tahansa taloudellisen piirteen olemassaolo muuttaa sairausvakuutuksen tarjoamisen taloudelliseksi toiminnaksi. Koska kantajan ensimmäisessä ja toisessa kanneperusteessa esittämät oikeussäännöt olivat toisensa poissulkevia, komissiolla ei ole mahdollisuutta ymmärtää, millä perusteella riidanalainen päätös kumottiin.

Toisessa valitusperusteessa komissio katsoo unionin yleisen tuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen tulkitsemalla SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yrityksen käsitettä virheellisesti. Valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi komission johtopäätöksen, jonka mukaan Slovakian pakollinen sairausvakuutusjärjestelmä perustuu pääasiallisesti solidaarisuuteen, sekä komission selityksen, jonka mukaan siihen sisältyvien taloudellisten piirteiden tarkoitus oli varmistaa, että sen sosiaaliset ja solidaariset tavoitteet saavutetaan. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kuitenkin, että komissio oli tehnyt arviointivirheen päätyessään katsomaan, ettei sairausvakuutuksen tarjoajien Slovakian pakollisen sairausvakuutusjärjestelmän mukaisesti harjoittama toiminta ole luonteeltaan taloudellista. Se tuli tähän johtopäätökseen todettuaan vakuutusenantajien pystyvän tekemään, käyttämään ja jakamaan osan voitoistaan ja hyödyntämään vakuutusenantajien välistä kilpailua asiakkaiden hyväksi ja palvelun laadun parantamiseksi. Sen jälkeen se katsoi, että jo voittoa tavoittelevien vakuutusyritysten olemassaolo Slovakiassa riittää vaikutuksen leviämisen vuoksi muuttamaan SZP:n ja VZP:n SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi yrityksiksi. Tähän lopputulokseen päätyessään unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt huomiotta oikeuskäytännön, jonka mukaan sairausvakuutusjärjestelmä, joka perustuu pääasiallisesti solidaarisuuteen ja johon sisältyvien taloudellisten piirteiden tarkoituksena on varmistaa järjestelmän jatkuvuus ja sen taustalla olevien sosiaalisten ja solidaaristen tavoitteiden saavuttaminen, ei ole luonteeltaan taloudellinen, joten tässä järjestelmässä toimivat sairausvakuutuksen tarjoajat eivät ole yrityksiä.

Kolmannessa valitusperusteessa komissio katsoo unionin yleisen tuomioistuimen vääristäneen sille ensimmäisenä oikeusasteena esitettyä selvitysaineistoa päätyessään katsomaan, että sairausvakuutuksen tarjoajien välinen kilpailu Slovakiassa oli voimakas ja monitahoinen, vaikka asiakirja-aineistossa viitattiin vain hyvin vähäiseen kilpailuun muiden kuin pakollisten etuuskien myöntämisessä maksuttomasti.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulío tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 24.4.2018 – Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Syndesmos Iiton – yhdistys, Elliniko Diktyo – Filoi tis Fysis – yhdistys, Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agrias Zois – SPPAZ – yhdistys v. Ympäristö- ja energiaministeri, Valtiovarainministeri, Matkailuministeri ja Merenkulku- ja saaristopolitiikasta vastaava ministeri

(Asia C-280/18)

(2018/C 231/19)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulío tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Syndesmos Iiton – yhdistys, Elliniko Diktyo – Filoi tis Fysis – yhdistys, Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agrias Zois – SPPAZ – yhdistys

Vastaaja: Ympäristö- ja energiaministeri, Valtiovarainministeri, Matkailuministeri ja Merenkulku- ja saaristopolitiikasta vastaava ministeri

Muu osapuoli: 105 Anonymi Touristiki kai Techniki Etaireia Ekmatallefsis Akiniton

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 2011/92/EU⁽¹⁾ 6 ja 11 artiklaa, luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan määräysten kanssa, tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kyseessä oleville kansallisen oikeuden säännöksille, sellaisina kuin ne on esitetty [ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen] 8, 9 ja 10 kohdassa, joissa todetaan, että menettelyjä, jotka edeltävät hankkeiden ja toimien, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ympäristöehtojen hyväksymispäätöksen julkaisemista (ympäristövaikutusten arvioinnin julkistaminen, yleisölle tiedottaminen ja yleisön osallistuminen kuulemismenettelyyn), toteutetaan ja valvotaan pääasiassa maakunnan alueellisesti laajemmassa hallinnollisessa yksikössä eikä asianomaisessa kunnassa?

- 2) Onko direktiivin 2011/92/EU 6 ja 11 artiklaa, luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan määräysten kanssa, tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kyseessä oleville kansallisen oikeuden säännöksille, sellaisina kuin ne on esitetty kyseisissä kohdissa, joissa todetaan, että hankkeiden ja toimien, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ympäristöehtojen hyväksymispäätöksen julkaiseminen lataamalla ne erityiselle verkkosivustolle antaa syyn olettaa kunkin asianomaisen saaneen ne täysimääräisesti tiedokseen, jotta he voivat käyttää sovellettavan lainsäädännön mukaisia oikeussuojakeinoja (Symvoulio tis Epikrateias -tuomioistuimessa (ylin hallintotuomioistuin) nostettava kumoamiskanne) kuudenkymmenen (60) päivän kuluessa, kun otetaan huomioon ympäristövaikutusten arvioinnin julkistamista, yleisölle tiedottamista ja yleisön osallistumista kyseisten hankkeiden ja toimien ympäristöehtojen lupamenettelyyn koskevat säännökset, joiden perusteella näiden lupamenettelyjen keskiössä on maakunnan alueellisesti laajempi hallinnollinen yksikkö eikä asianomainen kunta?

⁽¹⁾ Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU (EUVL 2012, L 26, s. 1).

Valitus, jonka Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH ja Société traitements chimiques des métaux ovat tehneet 11.5.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-361/17, Eco-Bat Technologies ym. v. komissio, 21.3.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-312/18 P)

(2018/C 231/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH ja Société traitements chimiques des métaux (edustajat: M. Brealey QC, I. Vandenborre, advocaat, ja S. Dionnet, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen 21.3.2018 asiassa T-361/17, Eco-Bat Technologies ym. v. komissio antama määräys on kumottava
- kantajien kanne asiassa T-361/17 on otettava tutkittavaksi
- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen komission alkuperäisessä päätöksessä, sellaisena kuin se on muutettuna korjaavalla päätöksellä, määräämien sakkojen kumoamiseksi tai alentamiseksi
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen määrittäessään viitepäivän suhteessa alkuperäiseen virheelliseen päätökseen sen sijaan, että se olisi käyttänyt perustanaan täydellistä lopullista päätöstä, joka oli asianmukainen ja kattava joka suhteessa (erityisesti valituksen kohteena olevien seikkojen suhteen). Näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin loukkasi kantajien perusoikeuksia ja erityisesti niiden puolustautumisoikeutta. Vanhentumisajan on oltava täysimääräisesti käytettävissä merkittäviä muutoksia sisältävän päätöksen tekopäivästä lähtien. Unionin yleinen tuomioistuin myös tulkitsi virheellisesti komission perusteluvollisuutta ja hyvän hallinnon periaatetta, koska se oletti, että kantajien olisi pitänyt tukeutua oletamiin ymmärtääkseen täysin, kuinka komissio oli päättänyt sakkojen määrään.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.5.2018 – Bayer CropScience ym. v. komissio

(Asiat T-429/13 ja T-451/13) ⁽¹⁾

(Kasvinsuojeluaineet — Tehoaineet klotianidi, tiametoksaami ja imidaklopridi — Hyväksymisen tarkistaminen — Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 21 artikla — Kyseisiä tehoaineita sisältävillä kasvinsuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltäminen — Asetuksen N:o 1107/2009 49 artiklan 2 kohta — Ennalta varautumisen periaate — Oikeasuhteisuus — Oikeus tulla kuulluksi — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)

(2018/C 231/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja asiassa T-429/13: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Saksa) (edustajat: asianajaja K. Nordlander ja solicitor P. Harrison)

Kantajat asiassa T-451/13: Syngenta Crop Protection AG (Basel, Sveitsi) ja 15 muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä (edustajat: aluksi asianajajat D. Waelbroek ja I. Antypas sekä solicitor D. Slater, sittemmin D. Waelbroek ja I. Antypas)

Vastaaja asioissa T-429/13 ja T-451/13: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek ja G. von Rintelen)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajia asioissa T-429/13 ja T-451/13: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) (Montardon, Ranska) (edustajat: asianajajat L. Verdier ja B. Trouvé), National Farmers' Union (NFU) (Stoneleigh, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: H. Mercer, QC, ja solicitor N. Winter), European Crop Protection Association (ECPA) (Bryssel, Belgia) (edustajat: barrister D. Abrahams sekä asianajajat I. de Seze ja É. Mullier), Rapool Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter (Isernhagen, Saksa) (edustajat: aluksi asianajajat C. Stallberg ja U. Reese, sittemmin asianajajat U. Reese ja J. Szemjonneck), European Seed Association (ESA) (Bryssel) (edustajat: aluksi asianajajat P. de Jong, P. Vlaemminck ja B. Van Vooren, sittemmin asianajajat P. de Jong, K. Claeýe ja E. Bertolotto) ja Agricultural Industries Confederation Ltd (Peterborough, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi asianajajat P. de Jong, P. Vlaemminck ja B. Van Vooren, sittemmin asianajajat P. de Jong, K. Claeýe ja E. Bertolotto)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia asioissa T-429/13 ja T-451/13: Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg ja C. Hagerman), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asiassa T-429/13 asianajajat B. Fau ja J.-F. Funke ja asiassa T-451/13 asianajaja B. Fau), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Saksa), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großebersdorf, Itävalta) (edustajat: asianajajat A. Willand ja B. Tschida), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgia), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust (Peterborough) (edustaja: asianajaja B. Kloostra) ja Stichting Greenpeace Council (Amsterdam, Alankomaat) (edustaja: asianajaja B. Kloostra)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineiden klotianidi, tiametoksaami ja imidaklopridi hyväksymisedellytyksistä sekä kyseisiä tehoaineita sisältävillä kasvinsuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltämisestä 24.5.2013 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 485/2013 (EUVL 2013, L 139, s. 12) kumoamiseksi ja toisaalta asiassa T-451/13 SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus kantajille väitetysti aiheutuneen vahingon korvaamiseksi.

Tuomiolauselma

1) *Asiat T-429/13 ja T-451/13 yhdistetään tuomion antamista varten.*

2) *Kanteet hylätään.*

- 3) Bayer CropScience AG, Syngenta Crop Protection AG ja 15 muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission, Union nationale de l'apiculture française'n (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV:n ja Österreichischer Erwerbsimkerbundin oikeudenkäyntikulut.
- 4) Ruotsin kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 5) Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), National Farmers' Union (NFU), European Crop Protection Association (ECPA), Rapol-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust ja Stichting Greenpeace Council vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 325, 9.11.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.5.2018 – BASF Agro ym. v. komissio

(Asia T-584/13) ⁽¹⁾

(Kasvinsuojeluaineet — Tehoaine fiproniili — Hyväksymisen tarkistaminen — Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 21 artikla — Kyseistä tehoainetta sisältävillä kasvinsuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltäminen — Asetuksen N:o 1107/2009 49 artiklan 2 kohta — Ennalta varautumisen periaate — Vaikutustenarviointi)

(2018/C 231/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: BASF Agro BV (Arnhem, Alankomaat) ja kuusi muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä (edustajat: asianajajat J.-P. Montfort ja M. Peristeraki)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek ja G. von Rintelen)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajien vaatimuksia: European Crop Protection Association (ECPA) (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat I. de Seze ja É. Mullier sekä barrister D. Abrahams) ja European Seed Association (ESA) (Bryssel) (edustajat: aluksi asianajajat P. de Jong, P. Vlaemminck ja B. Van Vooren, sittemmin asianajajat P. de Jong, K. Claeeyé ja E. Bertolotto)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Soltau, Saksa), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Großebersdorf, Itävalta) ja Österreichischer Imkerbund (ÖIB) (Wien, Itävalta) (edustajat: asianajajat A. Willand ja B. Tschida)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineen fiproniili hyväksymisedellytyksistä sekä kyseistä tehoainetta sisältävillä kasvinsuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltämisestä 14.8.2013 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 781/2013 (EUVL 2013, L 219, s. 22) kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineen fiproniili hyväksymisedellytyksistä sekä kyseistä tehoainetta sisältävillä kasvinsuojeluaineilla käsiteltyjen siementen käytön ja myynnin kieltämisestä 14.8.2013 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 781/2013 1, 3 ja 4 artikla kumotaan.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan BASF Agro BV:n ja muiden kantajien, joiden nimet luetellaan liitteessä, sekä European Crop Protection Associationin (ECPA) ja European Seed Associationin (ESA) oikeudenkäyntikulut.
- 4) Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund ja Österreichischer Imkerbund (ÖIB) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 9, 11.1.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2018 – Esso Raffinage v. ECHA

(Asia T-283/15) (¹)

(REACH — Asiakirja-aineiston arviointi — Rekisteröintien vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen — Ilmoitettujen tietojen tarkistaminen ja asiakirja-aineiston arvioinnin seuranta — Toteamus vaatimusten täyttymättä jäämisestä — Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Kantajaa suoraan ja erikseen koskeva päätös — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeudellinen perusta — Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 41, 42 ja 126 artikla)

(2018/C 231/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Esso Raffinage (Courbevoie, Ranska) (edustaja: M. Navin-Jones, solicitor)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: C. Jacquet, C. Schultheiss, W. Broere ja M. Heikkilä)

Muut osapuolet: Saksan liittotasavalta (asiamies: T. Henze), Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas ja J. Traband) ja Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. de Ree, M. Bulterman ja M. Noort)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklan nojalla nostettu kanne, jossa vaaditaan Ranskan ekologiasta, kestävästä kehityksestä, liikenteestä ja asunnoista vastaavalle ministeriölle osoitetun 1.4.2015 päivätyyn ECHAN kirjeen, jonka otsikko on ”Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaisen asiakirja-aineiston arviointipäätöksen jälkeinen toteamus vaatimusten täyttymättä jäämisestä”, kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Ranskan ekologiasta, kestävästä kehityksestä, liikenteestä ja asunnoista vastaavalle ministeriölle osoitettu 1.4.2015 päivätty Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) kirje, jonka otsikko on ”Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaisen asiakirja-aineiston arviointipäätöksen jälkeinen toteamus vaatimusten täyttymättä jäämisestä”, sen liite mukaan lukien, on kumottava.

- 2) *Esso Raffinage* ja ECHA vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 3) Saksan liittotasavalta, Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan

⁽¹⁾ EUVL C 320, 28.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.5.2018 – *Liettua v. komissio*

(Asia T-205/16) ⁽¹⁾

(Koheesiorahasto — Rahoitukset ulkopuolelle jätetyt menot — Koheesiorahaston hallinnoinnin tekninen tuki Liettuassa — ALV — Asetuksen (EY) N:o 16/2003 11 artiklan 1 ja 3 kohta — Rahoitustuen alentaminen)

(2018/C 231/24)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Kantaja: Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė ja D. Stepanienė)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B.-R. Killmann ja J. Jokubauskaitė)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan koheesiorahastosta ”Tekninen apu koheesiorahaston hallinnointia varten Liettuan tasavallassa”-nimiselle hankkeelle myönnetyn tuen alentamisesta 23.2.2016 tehty komission päätös C(2016)969 final siltä osin kuin tukea on sen mukaan alennettava arvonlisäveron kustannuksia vastaavalla 137 864,61 euron määrällä.

Tuomiolauselma

- 1) Koheesiorahastosta ”Tekninen apu koheesiorahaston hallinnointia varten Liettuan tasavallassa”-nimiselle hankkeelle myönnetyn tuen alentamisesta 23.2.2016 tehty komission päätös C(2016)969 final kumotaan siltä osin kuin tukea on sen mukaan alennettava arvonlisäveron kustannuksia vastaavalla 137 864,61 euron määrällä.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Liettuan tasavallan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 251, 11.7.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – *Troszczynski v. parlamentti*

(Asia T-626/16) ⁽¹⁾

(Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen — Pääsihteerin valtuudet — Electa una via — Puolustautumisoikeudet — Todistustaakka — Perusteluvelvollisuus — Poliittiset oikeudet — Yhdenvertainen kohtelu — Harkintavallan väärinkäyttö — Parlamentin jäsenten riippumattomuus — Tosiseikkoja koskeva virhe — Oikeasuhteisuus)

(2018/C 231/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Mylène Troszczynski (Noyon, Ranska) (edustajat: aluksi asianajaja M. Ceccaldi, sitten asianajaja F. Wagner)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: G. Corstens ja S. Seyr)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 23.6.2016 tekemän päätöksen, jonka mukaan kantajan on maksettava takaisin 56 554 euron määrä, joka on suoritettu perusteettomasti parlamentin jäsenen avustajakorvauksina, sekä siihen liittyvän veloitusilmoituksen kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Mylène Troszczynski vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut, väli-toimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.5.2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go)

(Asia T-675/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin mycard2go rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artiklan ensimmäinen virke))

(2018/C 231/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Wirecard AG (Aschheim, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Bayer)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Hanf)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 21.7.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 282/2016-4), joka koskee hakemusta sanamerkin mycard2go rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 21.7.2016 tekemä päätös (asia R 282/2016-4) kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle EUIPO:n menettelystä aiheutuneet välttämättömät kulut.

⁽¹⁾ EUVL C 410, 7.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.5.2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go)(Asia T-676/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin mycard2go rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta))

(2018/C 231/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Wirecard AG (Aschheim, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Bayer)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Hanf)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 21.7.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 282/2016-4), joka koskee hakemusta kuviomerkin mycard2go rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Wirecard AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut..

⁽¹⁾ EUVL C 410, 7.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – Deutsche Lufthansa v. komissio(Asia T-712/16) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Yrityskeskittymät — Lentoliikennemarkkinat — Päätös, jolla yrityskeskittymä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi sillä varauksella, että tiettyjä sitoumuksia noudatetaan — Pyyntö sitoumusten kohteina olevista tietyistä velvoitteista vapauttamisesta — Oikeasuhteisuus — Luottamuksensuoja — Hyvän hallinnon periaate — Harkintavallan väärinkäyttö)

(2018/C 231/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Saksa) (edustaja: S. Völcker, asianajaja)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Biolan, H. Leupold et I. Zalaguin)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan kumoamaan yrityskeskittymän hyväksymisestä asiassa COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss 4.7.2005 tehdyllä komission päätöksellä velvoittaviksi saatetuista tietyistä sitoumuksista vapauttamista koskevan Deutsche Lufthansa AG:n pyynnön hylkäämisestä 25.7.2016 annettu komission päätös C(2016) 4964 final

Tuomiolauselma

- 1) Yrityskeskittymän hyväksymisestä asiassa COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss 4.7.2005 tehdyllä komission päätöksellä velvoittaviksi saatetuista tietyistä sitoumuksista vapauttamista koskevan Deutsche Lufthansa AG:n pyynnön hylkäämisestä 25.7.2016 annettu komission päätös C(2016) 4964 final kumotaan siltä osin kuin se koskee reittiä Zürich-Tukholma.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan

(¹) EUVL C 462, 12.12.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – Netflix International ja Netflix v. komissio
(Asia T-818/16) (¹)

(Kumoamiskanne — Valtiontuet — Saksan suunnittelema tuki elokuvatuotannon ja elokuvien jakelun tukemiseksi — Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Täytäntöönpanotoimenpiteitä edellyttävä sääntelytoimi — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 231/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Netflix International BV (Amsterdam, Alankomaat) ja Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik, S. van Velze ja E. H. Janssen)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Samnadda, G. Braun ja B. Stromsky)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan tukiohjelmasta SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), jonka Saksa aikoo toteuttaa elokuvatuotannon ja elokuvien jakelun tukemiseksi, 1.9.2016 annetun komission päätöksen (EU) 2016/2042 (EUVL 2016, L 314, s. 63) kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Lausunnon antaminen Saksan liittotasavallan, Ranskan tasavallan, Alankomaiden kuningaskunnan ja Filmförderungsanstaltin väliintulohakemuksista raukeaa.
- 3) Netflix International BV ja Netflix, Inc. vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut, väliintulohakemuksiin liittyviä kuluja lukuun ottamatta.

- 4) *Netflix International BV, Netflix, Inc., komissio, Saksan liittotasavalta, Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta ja Filmförderungsanstalt* vastaavat omista väliintulohakemuksiin liittyvistä kuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 30, 30.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.5.2018 – Wirecard v. EUIPO (mycard2go)

(Asia T-860/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin mycard2go rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta))

(2018/C 231/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Wirecard AG (Aschheim, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Bayer)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Hanf)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 3.10.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 281/2016-4), joka koskee hakemusta kuviomerkin mycard2go rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Wirecard AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 38, 6.2.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – Barnett v. ETSK

(Asia T-23/17) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Vanhuuseläke — Varhaiseläkkeelle siirtäminen ilman eläkeoikeuksien vähentämistä — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 9 artiklan 2 kohdassa aikaisemmin säädetty toimenpide — Yksikön etu — Virkamiestuomioistuimen antaman kumoamistuomion täytäntöönpano — Vastuu)

(2018/C 231/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Inge Barnett (Roskilde, Tanska) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK) (asiamiehet: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal ja L. Camarena Januzec, avustajinaan asianajajat M. Troncoso Ferrer ja F.-M. Hislaire)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jossa ensisijassa vaaditaan asiassa Barnett v. ETSK 22.9.2015 annetun tuomion (F-20/14, EU:F:2015:107) täytäntöönpanemiseksi 21.3.2016 tehdyn ETSK:n päätöksen, jossa kantajalle kieltäydettiin myöntämästä varhaiseläkettä ilman eläkeoikeuksien vähentämistä, kumoamista, ja toissijaisesti korvausta kantajan kärsimästä vahingosta

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Inge Barnett veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 104, 3.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.5.2018 – Triggerball v. EUIPO (Monisärmäisen pallon muoto)

(Asia T-387/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kolmiulotteisen merkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Monisärmäisen pallon muoto — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 231/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Emrich)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.4.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 376/2017-4), joka koskee hakemusta monisärmäisen pallon muodosta koostuvan kolmiulotteisen merkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Triggerball GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 256, 7.8.2017.

Kanne 16.3.2018 – SCF Terminal (Cyprus) ja S H B v. neuvosto ym.

(Asia T-199/18)

(2018/C 231/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: SCF Terminal (Cyprus) LTD (Limassol, Kypros) ja S H B, Inc. (Monrovia, Liberia) (edustajat: P. Tridimas, barrister, ja asianajajat K. Kakoulli, P. Panayides ja C. Pericleous)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki, Eurogroup ja Euroopan unioni

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajat maksamaan kantajille tämän kanteen liitteessä mainitut summat korkoineen, jotka lasketaan 26.3.2013 lukien unionin yleisen tuomioistuimen tuomion julistamiseen saakka
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Vaihtoisesti ja toissijaisesti kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että Euroopan unionille ja/tai vastaajana oleville toimielimille on syntynyt sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu
- määrittää, mitä menettelyä noudatetaan kantajien kärsimän tosiasiallisen korvattavissa olevan vahingon selvittämiseksi
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääasiallisesti samoja tai samankaltaisia kuin asiassa T-197/18, *JV Voscf ym. v. neuvosto ym.*, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 6.4.2018 – Czarnecki v. parlamentti

(Asia T-230/18)

(2018/C 231/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ryszard Czarnecki (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi
- kumoamaan Euroopan parlamentin 7.2.2018 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu yhtäältä syyttömyysoletaman, puolustautumisoikeuksien ja oikeuskeinojen tasapuolisuuden periaatteen loukkaamiseen ja toisaalta hyvän hallinnon periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja sananvapauden loukkaamiseen.

- 2) Toinen kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, fumus persecutionisiin ja harkintavallan väärinkäyttöön.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu oikeusvarmuuden periaatteen ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen.

Kanne 12.4.2018 – Netflix International ja Netflix v. komissio

(Asia T-238/18)

(2018/C 231/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Netflix International BV (Amsterdam, Alankomaat), Netflix Inc. (Los Gatos, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor E. Batchelor ja asianajajat N. Niejahr, B. Hoorelbeke ja A. Patsa)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 8.11.2017 tekemän päätöksen, joka koskee Ranskan ilmoittamaa valtiontukea SA.48950 (2017/N) sellaisen tukijärjestelmän jatkamiselle, joka liittyy elokuva-alan perinneteosten digitalisointiin
- kumoamaan komission 20.11.2017 tekemän päätöksen, joka koskee Ranskan ilmoittamaa valtiontukea SA.48907 (2017/N) sellaisen automaattisen tukijärjestelmän jatkamiselle, joka liittyy audiovisuaalisen alan työhön (fiktio ja kehittävät dokumentit)
- kumoamaan komission 20.11.2017 tekemän päätöksen, joka koskee Ranskan ilmoittamaa valtiontukea SA.48699 (2017/N) sellaisen automaattisen tukijärjestelmän jatkamiselle, joka liittyy elokuva-alan töiden tuotantoon ja valmisteluun
- velvoittamaan komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Netflixin oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

Kantajat väittävät, että komissio on rikkonut SEUT 108 artiklan 3 kohtaa, koska se ei ole aloittanut SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua virallista tutkintamenettelyä tarkastellessaan Ranskan ilmoittamia valtiontukiohjelmiä, joita kanteen kohteena olevat päätökset koskevat. Komissio oli velvollinen aloittamaan virallisen tutkintamenettelyn kaikkien kolmen tukiohjelman osalta sellaisten vakavien vaikeuksien perusteella, joita se kohtasi arvioidessaan niiden soveltumista sisämarkkinoille. Koska komissio ei aloittanut muodollista tutkintamenettelyä, se loukkasi kantajien SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisia menettelyllisiä oikeuksia.

Kantajat väittävät, että osoituksena vakavien vaikeuksien olemassaolosta on pidettävä seuraavia seikkoja:

- kanteen kohteena olevien päätösten tekemiseen johtaneiden alustavien arviointimenettelyjen olosuhteet ja kesto

- kanteen kohteena olevien päätösten sisältö, erityisesti siltä osin kuin se liittyy valtiontukiohjelmien rahoitusmekanismeihin ja siihen, olivatko valtiontukiohjelmat muun EU-oikeuden kuin valtiontukilainsäädännön mukaisia.

Kanne 17.4.2018 – SKS Import Export v. komissio**(Asia T-239/18)**

(2018/C 231/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Société Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Tunisia) (edustaja: H. Chelly, asianajaja)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu;

hyväksymään kanteessa esitetyt vaatimukset ja siten:

- kumoamaan osittain 13.12.2017 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/212 siltä osin kuin siinä lisätään Tunisia luetteloon kolmansista maista, joiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmissä on komission ilmoituksen mukaan strategisia puutteita
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu komission toimivallan puuttumiseen ja olennaisten muotomääräysten noudattamatta jättämiseen, koska kantajan mukaan komissio ylitti Tunisian ja Euroopan unionin välillä tehtyyn assosiaatiosopimukseen nähden valtuutensa, joiden mukaisesti sen olisi pitänyt saattaa kysymys assosiaationeuvoston käsiteltäväksi, jotta tämä ratkaisee erimielisyyden, tai toissijaisesti sen olisi pitänyt toteuttaa tarvittavat toimenpiteet näiden etujen turvaamiseksi.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen yhtäältä Euroopan unionin arviointia Tunisiasta ja toisaalta kansainvälisen rahanpesun vastaisen työryhmän (GAFI) Tunisiaa koskevaa arviointia koskevilta osin. Tältä osin kantaja katsoo, että komissio ei toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä sen riskin kasvun hallitsemiseksi, jota riidanalainen delegoitu asetus merkitsee Tunisian talouskehitykselle.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu Euroopan unionin perussopimusten ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 216 artiklan 2 kohdan, jonka mukaan kansainväliset sopimukset sitovat toimielimiä, rikkomiseen.

Kanne 18.4.2018 – Bruno v. komissio**(Asia T-241/18)**

(2018/C 231/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Luigi Bruno (Woluwé-Saint-Pierre, Belgia) (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan työsopimusten tekemiseen valtuutetun viranomaisen 4.7.2017 tekemän päätöksen
- niiltä osin kuin se on tarpeen, kumoamaan 18.1.2018 tehdyn nimenomaisen päätöksen oikaisuvaatimuksen hylkäämisestä
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteiden mukaan Euroopan komissio teki oikeudellisen virheen soveltaessaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklan 1 kohtaa, koska se hylkäsi päätöksellään kantajan vaatimuksen myöntää hänelle mainitun liitteen 12 artiklan 2 kohdassa säädettyä erorahaa ja sitä vastoin pakotti hänet soveltamaan henkilöstösääntöjen VIII liitteessä olevaa 11 artiklan 1 kohtaa, joka ei kuitenkaan sovellu hänen tapaukseensa.
- 2) Toisessa kanneperusteessa esitetään lainvastaisuusväite siltä osin kuin edellä mainitut henkilöstösääntöjen säännökset loukkaavat yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja syrjimättömyysperiaatetta, koska lainsäädännössä on aukko.

Kanne 18.4.2018 – VV v. komissio

(Asia T-242/18)

(2018/C 231/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: VV (edustaja: asianajaja F. Moyses)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 19.6.2017 annetun päätöksen ja kumoamaan tarvittavin osin toimenpide, jolla kantajan 18.1.2018 tekemä valitus hylättiin;
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan kumoamaan avoimen kilpailun EPSO/AD/322/16 – hallintovirkamiehet (AD 5/AD 7) tarkastuksen alalla (EUVL 2016, C 171 A, s. 1) valintalautakunnan päätöksen olla hyväksymättä kantajaa kyseiseen kilpailuun, koska kantajalla ei sen mukaan ollut kilpailuilmoituksessa ilmoitetuilla aloilla vähintään kolmivuotisia yliopistotason opintoja vastaavaa koulutusta, josta oli annettu tutkintotodistus.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteiden mukaan riidanalainen päätös on riittämättömästi perusteltu.

- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että valintalautakunta oli tehnyt arviointivirheitä arvioidessaan kantajan hakemuksessa olleita tietoja. Valintalautakunta ei ollut noudattanut kilpailuilmoitusta katsoessaan, että kantajalla ei ollut kokonaisuudessaan vähintään kolmivuotisia yliopistotason opintoja vastaavaa koulutusta, josta oli annettu tutkintotodistus ja jota tarvittiin, jotta kantaja olisi voitu hyväksyä kilpailuun.

Kanne 20.4.2018 – VW v. komissio

(Asia T-243/18)

(2018/C 231/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: VW (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuinunionin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 26.6.2017 tekemän päätöksen
- kumoaa tarvittavilta osin nimenomaisen päätöksen, jolla 19.1.2018 päivätty valitus hylättiin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka on esitetty ensisijaisena, koskee henkilöstösäännön liitteessä VIII olevaa 20 artiklaa vastaan esitettyä lainvastaisuusväitettä, jonka mukaan mainittu artikla on perusoikeuskirjan 20 artiklassa vahvistetun yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja perusoikeuskirjan 52 artiklan vastainen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka on esitetty toissijaisena siltä varalta, ettei kantajaan sovellettaisi mainitussa liitteessä VIII olevaa 20 artiklaa, ja jonka mukaan vastaajana oleva toimielin on syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen tulkitessaan henkilöstösäännön liitteessä VIII olevan 27 artiklaa, minkä lisäksi siltä varalta, että katsotaan, ettei kyseessä ole oikeudellinen virhe, viitataan viimesijaisena perusoikeuskirjan 20 artiklassa vahvistetun yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja sen 52 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Kanne 20.4.2018 – Synergy Hellas v. komissio

(Asia T-244/18)

(2018/C 231/40)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: .d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja K. Damis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- hyväksyy kanteen
- kumoaa 19.2.2018 annetun komission päätöksen C(2018) 1115 final, jolla d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikisiltä on määrätty perittäväksi takaisin 76 282,08 euron suuruinen summa sille kertyvine korkoineen
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komission asetuksen (EY, Euratom) 2342/2002⁽¹⁾ 85 artiklaa on loukattu.
 - Kantajan mukaan komissio on mainitun artiklan vastaisesti hylännyt kantajan perustellun vaatimuksen takaisinmaksun lykkäämisestä, vaikka 73 prosenttia pääomasta on maksettu korkoineen takaisin, komission vaatima henkilövakuus on jo perustettu alkuperäisen velkapääoman koko määrän ja korkojen osalta.
 - riitautetun päätöksen asiallista lainmukaisuutta koskevat komission perustelut ovat perusteettomat.
 - komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa perustella riitautetun päätöksen.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan harkintavaltaa on käytetty väärin ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu
 - Komissio on ylittänyt harkintavaltansa rajat siltä osin kuin se on tehnyt kanteen kohteena olevan päätöksen ottamatta huomioon kantajan esittämiä tosiseikkoja ja määrännyt ratkaisumallista, jotka saattavat johtaa kantajan selvitystilaan.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on rikottu.
 - Sen lisäksi, ettei riidanalaista päätöstä voida pitää tarpeellisenä tavoitellun päämäärän saavuttamisen kannalta, koska kantaja on jatkanut velan maksua, päätös rasittaa kantajaa liikaa ja uhkaa olennaisella tavalla sen olemassaoloa.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EUVL 2002, L 357, s. 1).

Kanne 23.4.2018 – RATP v. komissio

(Asia T-250/18)

(2018/C 231/41)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat E. Morgan de Rivery, P. Delelis ja C. Lavin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 21.3.2018 tehdyn komission päätöksen, jossa sallitaan tutustuminen osaan asiakirjoista Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 perusteella
- joka tapauksessa velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43) 4 artiklan 2 kohdan kolmatta luetelmakohtaa.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toista luetelmakohtaa.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan on rikottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaa ja perusoikeuskirjan 7 artiklaa sekä SEUT 339 artiklaa.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan on jätetty noudattamatta perusteluvelvollisuutta.

Kanne 23.4.2018 – US v. EKP

(Asia T-255/18)

(2018/C 231/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: US (edustaja: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että tämä kanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja että se on perusteltu täten
- kumoamaan 13.6.2017 päivätyn päätöksen olla muuttamatta kantajan työsopimusta
- kumoamaan EKP:n 11.10.2017 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan 11.8.2017 esittämä vaatimus hallinnollisesta uudelleentarkastelusta (administrative review)
- kumoamaan 13.2.2018 päivätyn ja kantajalle samana päivänä tiedoksi annetun EKP:n päätöksen, jolla hylättiin kantajan 7.12.2017 tekemä valitus (grievance procedure)

- määräämään korvausta aiheutuneista vahingoista
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee muuttamista koskevaan käytäntöön liittyvään lainvastaisuusväitteeseen siltä osin kuin tämä käytäntö on väitetysti ristiriidassa työsuhteen ehtojen 10 artiklan c kohdan ja henkilöstöön sovellettavien sääntöjen 2.0 artiklan kanssa ja siltä osin kuin sillä väitetysti rikottiin normihierarkiaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee lainvastaisuusväitettä siltä osin kuin työsuhteen ehtojen 10 artiklan c kohdalla ja henkilöstöön sovellettavien sääntöjen 2.0 artiklalla rikotaan väitetysti EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/70/EY ja EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemän määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen johdanto-osan 6 perustelukappaletta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee lainvastaisuusväitettä, joka liittyy Annual Salary and Bonus Review'ta (ASBR) koskeviin suuntaviivoihin siltä osin kuin näillä viimeksi mainituilla väitetysti laiminlyödään perusteluvelvollisuutta ja loukataan oikeusvarmuuden periaatetta.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee ilmeisiä arviointivirheitä ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä siltä osin kuin on kyse ensimmäiseksi kantajalle myönnettyistä palkkatasoista, toiseksi näiden palkkatasojen ”jatkuvasta kehittämisestä” ja kolmanneksi yrityksen tarpeiden (business needs) ylläpitämisestä kantajan tietoja, kykyjä ja erityisosaamista varten.

Kanne 24.4.2018 – Arezzo Indústria e Comércio v. EUIPO (SCHUTZ)

(Asia T-256/18)

(2018/C 231/43)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Arezzo Indústria e Comércio SA (Belo Horizonte, Brasilia) (edustajat: asianajajat A. Sebastião ja J. Pimenta)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki SCHUTZ – Rekisteröintihakemus nro 15 723 265

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 12.2.2018 asiassa R 661/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa sekä 2 kohtaa on rikottu.

Kanne 26.4.2018 – Roxtec v. EUIPO Wallmax (Musta neliö, jonka sisällä on seitsemän samankeskistä sinistä rengasta)**(Asia T-261/18)**

(2018/C 231/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Roxtec (Karlskrona, Ruotsi) (edustajat: asianajajat J. Olsson ja J. Adamsson)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Wallmax Srl (Milano, Italia)

Menettely SMHV:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka esittää mustaa neliötä, jonka sisällä on seitsemän samankeskistä sinistä rengasta – EU-tavaramerkki nro 14 338 735

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 8.1.2018 asiassa R 940/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan nyt käytävästä menettelystä ja EUIPO:ssa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohtaa on rikottu.

Kanne 26.4.2018 – Meblo Trade v. EUIPO – Meblo Int (MEBLO)**(Asia T-263/18)**

(2018/C 231/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Meblo Trade d.o.o. (Zagreb, Kroatia) (edustaja: asianajaja A. Ivanova)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Nova Gorica, Slovenia)

Menettely EUIPO:ssa

Kyseessä olevan tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Kyseessä oleva tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity punamusta kuviomerkki MEBLO – EU-tavaramerkki nro 3 431 731

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 27.2.2018 asiassa R 883/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen.

Kanneperusteet

Asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen.

Kanne 27.4.2018 – Biernacka-Hoba v. EUIPO – Formata Bogusław Hoba (Formata)

(Asia T-265/18)

(2018/C 231/46)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Puola) (edustaja: asianajaja R. Rumpel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Puola)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”Formata” – Rekisteröintihakemus nro 11 529 427

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 13.2.2018 asiassa R 2032/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa kanteen perustelluksi

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä hylättiin vaatimus tavaramerkin ”Formata” nro 11 529 427 toteamisesta mitättömäksi

- muuttaa riidanalaista päätöstä siten, että tavaramerkki ”Formata” nro 11 529 427 todetaan mitättömäksi
- muuttaa riidanalaista päätöstä oikeudenkäyntikulujen osalta
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Virheellinen toteamus siitä, ettei aikaisemman oikeuden olemassaolosta ole riittävä näyttöä.

Kanne 30.4.2018 – Iceland Foods v. EUIPO – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)

(Asia T-267/18)

(2018/C 231/47)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Iceland Foods Ltd (Deeside, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: S. Malynicz, QC, J. Hertzog, C. Hill ja J. Warner, Solicitors)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Íslandsstofa (Reykjavik, Islanti)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat INSPIRED BY ICELAND – Rekisteröintihakemus nro 14 350 094

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 7.2.2018 asiassa R 340/2017-5 tekemä väliaikainen päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan omansa ja vastaajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 71 artiklan rikkominen, koska valituksesta ei ole tehty päätöstä.
- Asetuksen 2017/1001 72 artiklassa tarkoitettu olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, koska valituslautakunta loukkasi prosessiekonomian ja oikeudenmukaisuuden periaatteita päättäessään saattaa asiassa riidanalaisen tavaramerkin uudelleen tutkittavaksi ehdottomin perustein ja samalla ottamalla ennakoita kantaa ehdottomien perusteiden soveltamiseen kuulematta kantajaa kumoamisen osalta, millä se loukkasi kontradiktorista periaatetta.

Kanne 27.4.2018 – Sandrone v. EUIPO – J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)**(Asia T-268/18)**

(2018/C 231/48)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Luciano Sandrone (Barolo, Italia) (edustaja: asianajaja A. Borra)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* J. Garcia Carrion SA (Jumilla, Espanja)**Menettely EUIPO:ssa***Hakija:* Kantaja*Riidanalainen tavaramerkki:* EU-sanamerkki Luciano Sandrone – Rekisteröintihakemus nro 14 416 598*EUIPO:ssa käyty menettely:* Väitemenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n toisen valituslautakunnan 26.2.2018 asiassa R 1207/2017-2 tekemä päätös**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallista käyttöä ei ole näytetty asetuksen (EU) 2017/1001 42 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 2.5.2018 – Inditex v. EUIPO – Ffauf (ZARA)**(Asia T-269/18)**

(2018/C 231/49)

Oikeudenkäyntikieli: *espanja***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Espanja) (edustajat: asianajajat G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Ffauf SA (Luxemburg, Luxemburg)**Menettely EUIPO:ssa***Hakija:* Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Sanamerkki ZARA, jonka rekisteröimistä EU-tavaramerkiksi on haettu – Rekisteröintihakemus nro 8 929 952

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 2.2.2018 yhdistetyissä asioissa R 359/2015-5 ja R 409/2015-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä on hylätty kantajan valitus ja hyväksytty osittain muun osapuolen valitus hyläten sanamerkin ZARA rekisteröimistä EU-tavaramerkiksi koskeva hakemus nro 8 929 952 seuraavien tavaroiden ja palvelujen osalta: luokka 29 – säilötyt, pakastetut, kuivatut ja umpioidut hedelmät ja vihannekset; hyytelöt, hillot, hedelmähillokkeet; maitotuotteet; ravintoöljyt ja -rasvat; luokka 30 – riisi, tapioka, saago; jauhot ja viljavalmisteet, leipä, leivonnaiset ja makeiset; hiiva, leivinjauhe; suola, sinappi; etikka, kastikkeet (mauste-); mausteet; riisipohjaiset välipalat; luokka 31 – tuoreet vihannekset; luokka 32 – tuoremehut; luokka 35 – seuraavien vähittäis- ja tukkumyynti liikkeissä, maailmanlaajuisen tietoverkkojen välityksellä, luettelon, postin, puhelimen, radion ja television sekä muiden elektronisten kanavien välityksellä: säilötyt, pakastetut, kuivatut ja umpioidut vihannekset, ruokaöljyt, riisi, jauhot ja viljavalmisteet, leipä, etikka, kastikkeet (mauste-); luokka 43 – ravitsemispalvelut; itsepalveluravintolat, kahvilat;
- velvoittaa EUIPO:n ja tarvittaessa muun osapuolen (Ffauf SA) korvaamaan oikeudenkäyntikulut tästä kanteesta unionin yleisessä tuomioistuimessa;
- velvoittaa väitteentekijän, Ffauf SA:n, korvaamaan kulut valituksista yhdistetyissä asioissa R 359/2015-5 ja R 409/2015-5 EUIPO:n viidennessä valituslautakunnassa.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohtaa ja 42 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä asetuksen N:o 2868/95 22 säännön 2 ja 3 kohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 3.5.2018 – Mauritsch v. INEA

(Asia T-271/18)

(2018/C 231/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Walter Mauritsch (Wien, Itävalta) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Champetier)

Vastaaja: Innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto (INEA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan ensinnäkin vastaajan 24.1.2018 tekemän päätöksen, jolla hylätään kantajan 4.10.2017 tekemä valitus, ja toiseksi vastaajan 2.8.2017 tekemän päätöksen, jolla hylätään kantajan 10.4.2017 tehty korvausvaatimus
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aineellisen vahingon, jonka väitetään aiheutuneen vastaajan virheestä ja jonka määrä vastaa kantajan oikeuksia työttömyysetuuksiin enintään kolmen vuoden ajalta lisättynä laillisine korkoineen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kanneperusteeseen, joka koskee sitä, että vastaaja on jättänyt antamatta hänelle asianmukaisia ja selkeitä tietoja hänen sosiaaliturvaan liittyvistä oikeuksistaan siinä tapauksessa, että hän kieltäytyy allekirjoittamasta uutta sopimusta. Kantaja väittää, ettei hänen ollut mahdollista tietää, että sitä, että hän kieltäytyy allekirjoittamasta uutta sopimusta, pidettäisiin irtisanoutumisena. Näin ollen kantajalta evättiin tietoja ja vastaaja loukkasi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettuja huolenpitovelvoitetta ja hyvän hallinnon periaatetta.

Kanne 27.4.2018 – Julius K9 v. EUIPO – El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Asia T-276/18)

(2018/C 231/51)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Unkari) (edustaja: asianajaja G. Jambrik)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: El Corte Inglés, SA (Madrid, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki K9 UNIT – Rekisteröintihakemus nro 14 590 831

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 22.2.2018 asiassa R 1432/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 4.5.2018 – Zitro IP v. EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Asia T-277/18)

(2018/C 231/52)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja A. Canela Giménez)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki PICK & WIN MULTISLOT – Rekisteröintihakemus nro 16 071 946

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 14.3.2018 asiassa R 978/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 30.4.2018 – Alliance Pharmaceuticals v. EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)

(Asia T-279/18)

(2018/C 231/53)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Wiltshire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: M. Edenborough, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf/Ts, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Tavaramerkin AXICORP ALLIANCE Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 072 913

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 7.2.2018 asiassa R 1473/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti muuttaa viidennen valituslautakunnan riidanalaisista päätöistä siten, että väite palautetaan väitejaostoon, jotta se tutkii väitteen uudelleen 8 artiklan 4 kohdan lisäksi 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti

- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajalle tästä menettelystä ja valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut. Toissijaisesti jos muu osapuoli valituslautakunnassa tulee väliintulijaksi, velvoittaa vastaajan ja väliintulijan yhteisvastuullisesti korvaamaan kantajalle tästä menettelystä ja valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Valituslautakunta on tutkinut virheellisesti aikaisempaan tavaramerkkiin sovellettuja sääntöjä ja siten katsonut, ettei esitetty näyttö tavaramerkin käytöstä osoittanut näiden sääntöjen alaisten tavaroiden osalta sen tosiasiallista käyttöä.

Kanne 4.5.2018 – M. I. Industries v. EUIPO – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)

(Asia T-287/18)

(2018/C 231/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: M. I. Industries, Inc (Lincoln, Nebraska, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat M. Montañá Mora ja S. Sebe Marin)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Natural Instinct Ltd (Camberley, Yhdistynyt kuningaskunta)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Nature's Variety Instinct – Rekisteröintihakemus nro 14 290 647

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 6.3.2018 asiassa 1659/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja tarvittaessa väitteen tekijän yhteisvastuullisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 4.5.2018 – M. I. Industries v. EUIPO – Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)

(Asia T-288/18)

(2018/C 231/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: M. I. Industries, Inc (Lincoln, Nebraska, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat M. Montañá Mora ja S. Sebe Marin)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Natural Instinct Ltd (Camberley, Yhdistynyt kuningaskunta)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Nature's Variety Instinct – Rekisteröintihakemus nro 14 290 589

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 28.2.2018 asiassa 1658/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja tarvittaessa väitteen tekijän yhteisvastuullisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 4.5.2018 – Agmin Italy SpA v. Euroopan komissio

(Asia T-290/18)

(2018/C 231/56)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Agmin Italy SpA (Verona, Italia) (edustaja: F. Guardascione, avvocato)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ensinnäkin toteamaan, että kanteen kohteena oleva päätös on mitätön, pätemätön, tehoton tai vaikutukseton, koska se on lainvastainen ja koska tutkimisen ja päätöksenteon erillisyyttä koskevaa periaatetta ja kontradiktorista periaatetta on loukattu, toimivaltuudet on ylitetty tosiseikkojen vääristämisen ja virheellisen arvioinnin vuoksi ja asiaan liittyy ilmeinen epäloogisuus ja ristiriitaisuuksia, puutteellinen tutkinta ja eriarvoinen kohtelu, ja tämä koskee kaikkien näiden perusteiden vuoksi kaikkia edellä mainittuun toimeen liittyviä, sitä ennen ja sen jälkeen annettuja toimenpiteitä
- joka tapauksessa kumoamaan 7.3.2018 tehdyn päätöksen DG NEAR (ARES 2018 1288022), joka annettiin tiedoksi 9.3.2018, kanteen kohteena olevilta osin, ja tämän seurauksena kumoamaan siihen liittyvät seuraamukset
- toissijaisesti poistamaan Agminille määrätyn seuraamuksen tai pienentämään sitä, koska se on liian suuri tai suhteeton Agminin toimintaan nähden
- toissijaisesti toteamaan, että kuvattujen tosiseikkojen perusteella Agmin voidaan vapauttaa seuraamuksista asetuksen N:o 966/2012 106 artiklan 9 kohdan nojalla
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä oleva kanne koskee 7.3.2018 tehtyä komission päätöstä (ARES 2018 1288022), jonka nojalla kantaja on suljettu sellaisten hankintamenettelyjen ulkopuolelle, jotka koskevat Euroopan unionin ja Euroopan kehitysrahaston talousarviosta myönnettäviä avustuksia, asetuksen N:o 1605/2002⁽¹⁾ 106 artiklan 14 kohdan c alakohdassa säädettyksi kolmen vuoden enimmäisajaksi ja jossa määrätään, että tämä on julkaistava komission sivustolla, koska tilattuja tavaroita (erät 9 ja 11) ei ole toimitettu toimitussopimuksessa ENPI/2014/351-804 sovitussa määräajassa ja koska Agminin hankintaviranomaiselle 19.11.2014 asettamaa vakuutta (89 430,71 euron suuruinen ennakkomaksutakuu) ei ole vaihdettu, koska tämän vakuuden oli asettanut henkilö, jolla Banca d'Italian saamien tietojen mukaan oli toimivalta asettaa vakuuta ainoastaan sellaisten pankkien ja rahoituslaitosten hyväksi, joilla oli valta myöntää luottoa, mutta ei muiden henkilöiden tai yksiköiden kuten hankintaviranomaisen hyväksi.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu toimivaltuuksien ylittämiseen ja erityisesti asian selvittämisen ja päätöksenteon erillisyyttä koskevan periaatteen ja kontradiktorisen periaatteen loukkaamiseen, ilmeiseen epäloogisuuteen ja perustelujen puuttumiseen.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu ”Euroopan sopimusoikeuden periaatteiden 2002”, joita sovellettiin sopimuksen yleisten ehtojen 41 artiklan nojalla, loukkaamiseen tai virheelliseen soveltamiseen.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEU 5 artiklassa vahvistetun seuraamuksen oikeasuhteisuutta koskevan periaatteen loukkaamiseen, koska Euroopan komissio on määrännyt Agminille kolmen vuoden pituisen enimmäismääräisen seuraamuksen.

Kantaja katsoo erityisesti, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä loukataan sen oikeuksia, koska komissio on tehnyt mainitun päätöksen ottamatta asianmukaisesti huomioon sitä, että toimituksen toteuttamatta jättäminen johtui hankintaviranomaisen ratkaisevasta tai toissijaisesti liitännäisestä vastuusta, koska se kieltäytyi mielivaltaisesti ja perusteettomasti vaihtamasta tavaroiden toimittajaa toiseen tuottajaan, joka oli ilmoittanut olevansa valmis toimittamaan yhtä laadukkaita tai laadukkaampia tavaroita kuin mitä hankintailmoituksen teknisissä eritelmissä mainittiin.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1).

Kanne 7.5.2018 – Biedermann Technologies v. EUIPO (Compliant Constructs)**(Asia T-291/18)**

(2018/C 231/57)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Jacob)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalainen tavaramerkki:* EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Compliant Constructs – Rekisteröintihakemus nro 16 125 461*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 5.3.2018 asiassa R 1626/2017-4 tekemä päätös**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuim

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja määrää rekisteröimisestä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 2 kohtaa on rikottu

Kanne 7.5.2018 – Polskie Linie Lotnicze "LOT" v. komissio**(Asia T-296/18)**

(2018/C 231/58)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset*Kantaja:* Polskie Linie Lotnicze "LOT" S.A. (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja M. Jeżewski)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission päätöksen
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi EU-sopimuksen määräyksiä, jotka liittyvät keskittymien hyväksymisen edellytyksiin ja joilla suoraan tai epäsuorasti säännellään niitä, myös SEUT 101 ja 102 artiklaa ja niiden soveltamiseksi annettuja säännöksiä, ja erityisesti asetuksen (EU) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa, kun se ei toteuttanut keskittymän kilpailuun kohdistuvien haitallisten vaikutusten täysimääräistä arviointia, mukaan lukien keskittymän merkityksellisiin markkinoihin, jotka määritetään lähtöpaikka/määräpaikka-lähestymistavan (nk. O & D -lähestymistapa) perusteella, kohdistuvien vaikutusten arviointi. Keskittymän arvioiminen O & D -lähestymistavan mukaisesti paljastaisi kuitenkin useita tämän keskittymän aiheuttamia kilpailun vääristymiä.
2. Toisen kanneperusteen mukaan komissio arvioi virheellisesti keskittymän vaikutuksia kykyyn tarjota henkilöiden lentokuljetuspalveluja keskittymän kohteena olevilta lentoasemilta, ja teki näin ilmeisen ja vakavan arviointivirheen. Asianmukaisesti suoritettun keskittymän analyttisen tutkinnan olisi pitänyt johtaa siihen toteamukseen, että keskittymän toteuttamisella on useita kilpailua rajoittavia vaikutuksia, mukaan lukien Lufthansa määräävän markkina-aseman syntyminen tietyillä lentoasemilla.
3. Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi asetusta N:o 95/93, kun se loukkasi tasapuolisuuden, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita lähtö- ja saapumisaikojen myöntämisessä tietyillä lentoasemilla.
4. Neljännen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi horisontaalisten keskittymien arvioinnista annettuja suuntaviivoja, kun se ei tutkinut, kompensoivatko keskittymällä saavutetut tehokkuushyödyt sen kilpailua rajoittavat vaikutukset.
5. Viidennen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi perussopimusten määräyksiä ja niiden soveltamiseksi annettuja säännöksiä, kun se määräsi Lufthansalle sitoumuksia, jotka eivät lievennä keskittymästä aiheutuvaa kilpailun merkittävää vääristymistä.
6. Kuudennen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi perussopimusten määräyksiä, mukaan lukien SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, ja niiden soveltamiseksi annettuja säännöksiä, kun se ei arvioinut keskittymän vaikutuksia sisämarkkinoihin suhteessa Air Berlinille myönnettyyn valtiontukeen.
7. Seitsemännen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi SEUT 296 artiklaa, kun se ei perustellut päätöstään riittävällä tavalla.

Kanne 13.5.2018 – Yanukovych v. neuvosto**(Asia T-300/18)**

(2018/C 231/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Viktor Feodorovych Yanukovych (Rostov-na-Donu, Venäjä) (edustaja: T. Beazley, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 5.3.2018 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2018/333⁽¹⁾ ja 5.3.2018 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/326⁽²⁾ siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisessä kanneperusteessa väitetään, ettei kantajan tilanne ole niiden säädettyjen perusteiden mukainen, joilla henkilöt merkittiin luetteloon asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana. Euroopan unionin neuvosto on laiminlyönyt sille toimitetun kaiken aineiston asianmukaisen huomioon ottamisen ja arvioinnin, ja se on käsitelty huomioon ottamansakin aineiston erittäin valikoivalla tavalla. Tämän kanneperusteen tueksi esitetyt perustelut: Kantajaan kohdistuu pelkästään esitutkintatoimenpiteitä, jotka ovat keskeytyksissä ja selvästi riittämättömiä asiassa merkityksellisiin perusteisiin nähden. Myös aineisto, johon neuvosto on perustanut päätöksensä kantajan nimen pysyttämistä luettelossa, on täysin riittämätön, epäohdonmukainen ja virheellinen, eikä mikään näyttö tue sitä.
- 2) Toisessa kanneperusteessa väitetään, että neuvosto on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä sisällyttäessään kantajan niihin henkilöihin, joihin riidanalaisia toimenpiteitä kohdistetaan. Neuvosto on tehnyt ilmeisen virheen nimetessään kantajan uudelleen näiden henkilöiden joukkoon huolimatta selvästä erosta ”perustelujen” ja asiassa merkityksellisten nimeämisperusteiden välillä. Lisäksi ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä mainitut perustelut koskevat samalla tavoin toista kanneperustetta.
- 3) Kolmannessa kanneperusteessa väitetään, että neuvosto on laiminlyönyt perustelujen esittämisen. Neuvosto on jättänyt yksilöimättä todelliset ja konkreettiset syyt kantajan nimen sisällyttämiselle luetteloon. Kuudennessa muutospäätöksessä ja kuudennessa muutosasetuksessa vahvistetut ”perustelut” kantajan nimen sisällyttämiselle luetteloon ovat (paitsi virheelliset, myös) kaavamaiset, epäasianmukaiset ja riittämättömästi täsmennetyt.
- 4) Neljännessä kanneperusteessa väitetään, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai häneltä on evätty oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin. Neuvosto on muun muassa laiminlyönyt kantajan riittävän kuulemisen ennen hänen nimensä sisällyttämistä luetteloon uudelleen, eikä kantajalle ole annettu asianmukaista eikä oikeudenmukaista mahdollisuutta virheiden korjaamiseen tai henkilökohtaisia olosuhteitaan koskevien tietojen antamiseen. Neuvostolle/kantajalle ei missään vaiheessa ole toimitettu vakavia, uskottavia tai konkreettisia todisteita, joiden vuoksi rajoittavien toimenpiteiden määrääminen olisi ollut perusteltua.
- 5) Viidennessä kanneperusteessa väitetään, ettei neuvostolla ollut asianmukaista oikeusperustaa kuudensien muutossäädösten antamiselle. Perustelut tämän kanneperusteen tueksi ovat seuraavat: (a) Kuudes muutospäätös ei täyttänyt SEU 29 artiklan mukaisia edellytyksiä sille, että neuvosto käyttäisi sitä oikeusperustana. Muun muassa: (i) Tavoitteet, joihin neuvosto nimenomaisesti viittaa, ovat pelkkiä epämääräisiä väitteitä; (ii) Oikeusperustalla ei ole minkäänlaista riittävää yhteyttä tämän asian olosuhteiden edellyttämään oikeussuojakeinojen asianmukaiseen tasoon; (iii) Rajoittavien toimenpiteiden toteuttaminen tukee Ukrainan uuden hallinnon toimintaa ja antaa sille oikeutuksen, vaikka tämä hallinto itse loukkaa asianmukaisen menettelyn periaatetta ja oikeusvaltioperiaatetta sekä loukkaa järjestelmällisesti ihmis-oikeuksia; (b) edellytykset SEUT 215 artiklan käyttämiselle oikeusperustana eivät täytyneet, koska ei ollut olemassa EU-sopimuksen V osaston 2 luvun mukaisesti tehtyä pätevää päätöstä; (c) ei ole ollut olemassa riittävää asiayhteyttä SEUT 215 artiklan käyttämiselle oikeusperustana kantajaa vastaan.
- 6) Kuudennessa kanneperusteessa väitetään, että neuvosto on käyttänyt toimivaltaansa väärin. Neuvoston todellisenä tarkoituksena kuudensien muutossäädösten voimaan saattamisessa on ollut Ukrainan nykyisen hallinnon suosiminen (jotta Ukraina ryhtyisi tiiviimpiin suhteisiin Euroopan unionin kanssa), eivätkä kuudensissa muutossäädöksissä näennäisesti esitetyt tarkoitukset/perusteet. Nimen luetteloon sisällyttämisen perusteet merkitsevät poikkeuksellista ja täysimääräistä toimivallan siirtoa neuvoston tavoitteiden mukaisella tavalla.

- 7) Seitsemännessä kanneperusteessa väitetään, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan mukaista kantajan omistusoikeuden suojaa on loukattu muun muassa sen vuoksi, että rajoittavat toimenpiteet merkitsevät perusteetonta ja suhteetonta puuttumista tähän oikeuteen, koska: (i) mikään ei osoita, että varoja, joita kantajan väitetään käyttäneen väärin, väitettäisiin miltään osin siirretyksi Ukrainan ulkopuolelle, ja (ii) ei ole tarpeen eikä asianmukaista jäädyttää kantajan kaikkia varoja, koska Ukrainan viranomaiset ovat nyt vahvistaneet niiden varojen määrän, joiden katoamisen vuoksi kantajaan väitetään kohdistettavan asian taustalla olevia rikosoikeudellisia menettelyjä.

- ⁽¹⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 5.3.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/333 (EUVL 2018, L 63, s. 48).
- ⁽²⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 5.3.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/326 (EUVL 2018, L 63, s. 5).

Kanne 13.5.2018 – Yanukovych v. neuvosto

(Asia T-301/18)

(2018/C 231/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Pietari, Venäjä) (edustaja: T. Beazley, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 5.3.2018 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2018/333 ⁽¹⁾ ja 5.3.2018 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/326 ⁽²⁾ siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisessä kanneperusteessa väitetään, ettei kantajan tilanne ole niiden säädettyjen perusteiden mukainen, joilla henkilöt merkittiin luetteloon asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana. Euroopan unionin neuvosto on laiminlyönyt sille toimitetun kaiken aineiston asianmukaisen huomioon ottamisen ja arvioinnin, ja se on käsitellyt huomioon ottamansakin aineiston erittäin valikoivalla tavalla. Tämän kanneperusteen tueksi esitetyt perustelut: Kantajaan kohdistuu pelkästään esitutkintatoimenpiteitä, jotka ovat keskeytyksissä ja selvästi riittämättömiä asiassa merkityksellisiin perusteisiin nähden. Myös aineisto, johon neuvosto on perustanut päätöksensä kantajan nimen pysyttämistä luettelossa, on täysin riittämätön, epä johdonmukainen ja virheellinen, eikä mikään näyttö tue sitä.
- 2) Toisessa kanneperusteessa väitetään, että neuvosto on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä sisällyttäessään kantajan niihin henkilöihin, joihin riidanalaisia toimenpiteitä kohdistetaan. Neuvosto on tehnyt ilmeisen virheen nimetessään kantajan uudelleen näiden henkilöiden joukkoon huolimatta selvästä erosta ”perustelujen” ja asiassa merkityksellisten nimeämisperusteiden välillä. Lisäksi ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä mainitut perustelut koskevat samalla tavoin toista kanneperustetta.
- 3) Kolmannessa kanneperusteessa väitetään, että neuvosto on laiminlyönyt perustelujen esittämisen. Neuvosto on jättänyt yksilöimättä todelliset ja konkreettiset syyt kantajan nimen sisällyttämiselle luetteloon. Kuudennessa muutospäätöksessä ja kuudennessa muutוסasetuksessa vahvistetut ”perustelut” kantajan nimen sisällyttämiselle luetteloon ovat (paitsi virheelliset, myös) kaavamaiset, epäasianmukaiset ja riittämättömästi täsmennetyt.

- 4) Neljännessä kanneperusteessa väitetään, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai häneltä on evätty oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin. Neuvosto on muun muassa laiminlyönyt kantajan riittävän kuulemisen ennen hänen nimensä sisällyttämistä luetteloon uudelleen, eikä kantajalle ole annettu asianmukaista eikä oikeudenmukaista mahdollisuutta virheiden korjaamiseen tai henkilökohtaisia olosuhteitaan koskevien tietojen antamiseen. Neuvostolle/kantajalle ei missään vaiheessa ole toimitettu vakavia, uskottavia tai konkreettisia todisteita, joiden vuoksi rajoittavien toimenpiteiden määrääminen olisi ollut perusteltua.
- 5) Viidennessä kanneperusteessa väitetään, ettei neuvostolla ollut asianmukaista oikeusperustaa kuudensien muutossäädösten antamiselle. Perustelut tämän kanneperusteen tueksi ovat seuraavat: (a) Kuudes muutospäätös ei täyttänyt SEU 29 artiklan mukaisia edellytyksiä sille, että neuvosto käyttäisi sitä oikeusperustana. Muun muassa: (i) Tavoitteet, joihin neuvosto nimenomaisesti viittaa, ovat pelkkiä epämääräisiä väitteitä; (ii) Oikeusperustalla ei ole minkäänlaista riittävää yhteyttä tämän asian olosuhteiden edellyttämään oikeussuojakeinojen asianmukaiseen tasoon; (iii) Rajoittavien toimenpiteiden toteuttaminen tukee Ukrainan uuden hallinnon toimintaa ja antaa sille oikeutuksen, vaikka tämä hallinto itse loukkaa asianmukaisen menettelyn periaatetta ja oikeusvaltioperiaatetta sekä loukkaa järjestelmällisesti ihmis-oikeuksia; (b) edellytykset SEUT 215 artiklan käyttämiselle oikeusperustana eivät täytyneet, koska ei ollut olemassa EU-sopimuksen V osaston 2 luvun mukaisesti tehtyä pätevää päätöstä; (c) ei ole ollut olemassa riittävää asiayhteyttä SEUT 215 artiklan käyttämiselle oikeusperustana kantajaa vastaan.
- 6) Kuudennessa kanneperusteessa väitetään, että neuvosto on käyttänyt toimivaltaansa väärin. Neuvoston todellisenä tarkoituksena kuudensien muutossäädösten voimaan saattamisessa on ollut Ukrainan nykyisen hallinnon suosiminen (jotta Ukraina ryhtyisi tiiviimpiin suhteisiin Euroopan unionin kanssa), eivätkä kuudensissa muutossäädöksissä näennäisesti esitetyt tarkoitukset/perusteet. Nimen luetteloon sisällyttämisen perusteet merkitsevät poikkeuksellista ja täysimääräistä toimivallan siirtoa neuvoston tavoitteiden mukaisella tavalla.
- 7) Seitsemännessä kanneperusteessa väitetään, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan mukaista kantajan omistusoikeuden suojaa on loukattu muun muassa sen vuoksi, että rajoittavat toimenpiteet merkitsevät perusteetonta ja suhteetonta puuttumista tähän oikeuteen, koska: (i) mikään ei osoita, että varoja, joita kantajan väitetään käyttäneen väärin, väitettäisiin miltään osin siirretyksi Ukrainan ulkopuolelle, ja (ii) ei ole tarpeen eikä asianmukaista jäädyttää kantajan kaikkia varoja, koska Ukrainan viranomaiset ovat nyt vahvistaneet niiden varojen määrän, joiden katoamisen vuoksi kantajaan väitetään kohdistettavan asian taustalla olevia rikosoikeudellisia menettelyjä.

⁽¹⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 5.3.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/333 (EUVL 2018, L 63, s. 48).

⁽²⁾ Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 5.3.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/326 (EUVL 2018, L 63, s. 5).

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI